

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Ι' — Τεύχος 115
ΜΑΪΟΣ 1917

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Διὰ τοὺς Διδασκάλους	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ		»	8.—
Διὰ τὴν ΑΙΡΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ		Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ		Λίσσιν Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ		Σελίνια	10.—
		Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδόσις ἐπιλεκτὴ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83.— ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,, ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρῶν γραφὸν δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγράφαι ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός. Τὸ τεύχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ νέον καθεστὸς.—Τὸ Διάγγελμα τοῦ νέου Βασιλέως.—Προκήρυξις τοῦ Ὑπαίου Ἀρμοστοῦ τῶν Προστατιδῶν Δυνάμεων.—Μέσα σ' ἓνα ἔξαμνον.—Μακρὰν ἀπὸ τὸν Ὀλυμπόν.
 •Χ•—Μία Γαλλίς Ἡρώϊς.—Ὁ Ὀφθαλμὸς.—Μάιος 1917. Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴν ζωὴν.—
 Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν ζωὴν.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός: Δ. Α. Ζ.—Τὸ μεγάλο γεγονός.
 —Ὁ Ἐμπορικὸς μας στόλος.—Τὸ γυναικεῖον φάρμακον.—Ἀπὸ τὰ περιεργὰ τοῦ πολέμου.—
 Ὀλιγόστιχα.—Νέαι ἐκδόσεις.

ΚΟΣΜΟΣ: Ὁ νέος Βασιλεὺς.—Ἡ Ἀγωνία.—Οἱ Ἡρώες.—Ὁ Σοσιαλισμὸς.

Τὰ Ὀφθαλμικὰ νοσήματα
 Θεραπεύονται ἐν τῇ νῆα κλειῆ κλινικῇ τοῦ ὀφθαλμολόγου
Σπήλιου Ι. Χαράμη
 Τ. ὁφθαλμοῦ. Ὀφθαλμολόγου Σχολῆς Παρισίων κ.λ.π.
 Ἀθήναι 27 ὁδὸς Μενάνδρου 27 Τηλεφώνον 654

Ἐν δὲ ἔμῳ δρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολυχρῶμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπουλῶν ζητήσατε τὸ τελευταῖον ἀσπρόρροσχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὴ πλέον πολυπολιτα κεντρήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὀφθαλμικά. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς Καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἀδρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὄδηγιαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδεύοντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν		Θέσις Α' Β' Γ'		
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 9.20 Βιβλιάρ. 7.65	7.30 6.40	4.60 3.85	
» Ἀργούς	Εἰσιτήρ. 15.70 Βιβλιάρ. 12.20	12.50 10.16	7.85 6.10	
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ. 23.20 Βιβλιάρ. 18.—	18.80 15.—	11.60 9.—	
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ. 29.20 Βιβλιάρ. 21.95	22.— 18.30	14.60 11.—	
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ. 34.50 Βιβλιάρ. 27.80	25.75 23.20	12.75 13.90	
» Ἀκρ.	Εἰσιτήρ. 19.50 Βιβλιάρ. 13.05	15.50 10.85	9.20 6.55	
» Πάτρας	Εἰσιτήρ. 25.— Βιβλιάρ. 19.65	18.— 15.55	10.— 9.35	
» Πύργον	Εἰσιτήρ. 37.70 Βιβλιάρ. 27.05	18.10 15.55	16.35 13.55	

Ἐκ Πατρῶν

Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ. 12.70 Βιβλιάρ. 8.38	10.10 6.95	6.35 4.15	
» Δεχαίνά	Εἰσιτήρ. 7.60 Βιβλιάρ. 4.98	6.— 4.05	3.80 2.45	
» Αἴγιον	Εἰσιτήρ. 5.10 Βιβλιάρ. 3.35	5.— 2.80	2.55 1.70	
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 16.50 Βιβλιάρ. 11.—	13.10 9.20	8.25 5.50	

Ἐκ Τριπόλεως

Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ. 13.70 Βιβλιάρ. 9.65	12.25 8.05	7.30 4.85	
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ. 9.50 Βιβλιάρ. 6.75	7.80 5.60	4.70 3.40	

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλαβρύτα, Πάτρας, Κολυγίτην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια
7.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

17.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
1.45 π. μ.	Διὰ Καλαβρύτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κολυγίτην (λουτρά) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.50 π. μ.	Διὰ Κολυγίτην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ.	Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΣΤΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 π. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 π. μ.	Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7.15 π. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κολυγίτης (λουτρῶν), Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 π. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλίμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἑκπτώσις 25 ο/ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
25000 χιλίμ.	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἑκπτώσις 40 ο/ο	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 μηνός

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αί τρεις πρώται κληρώσεις τοῦ 1917 ὤρισθησαν διὰ τὴν 28 Μαΐου (10 Ἰουνίου) 18 Ἰουνίου, (1 Ἰουλίου) 30 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 31 Δεκεμβρίου, 1917

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΑΗ

Κέρδη ἐκάστης τῶν κληρώσεων

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάρια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμάρια ἀξίας δραχμῶν 200,000. Ἐκαστον ἀκέραιον γραμμάτιον τιμᾶται δρ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῆ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίους τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Κέρδη	Δραχμαὶ	Ἐν ἔλφ
1	80,000	80,000
1	20,000	20,000
2	2,500	5,000
6	1,000	6,000
15	400	6,000
25	200	5,000
<u>1,950</u>	<u>40</u>	<u>78,000</u>
2,000		200,000

Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμάρια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὅλοκληρον τὸ κέρδος καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐζητήθη ἢ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάρια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς %, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος γραμμάρια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον παρέχεται ἔκπτωσις 10 τοῖς %, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσις 5 τοῖς %.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείων τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὺν Τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάσπου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1916—31 Ὀκτωβρίου 1916

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτρα ἐνετικαί
1915—1917	85.239.178
1914—1916	118.513.534
1913—1915	113.083.023

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως	Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμός	Ὑπόλοιπον
1915—1917		15.238.700	3.479.100	8.759.600
1914—1916		63.026.600	42.002.300	21.024.300
1913—1915		73.836.500	43.589.000	30.247.500

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Ἔτη	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Ὑπόλοιπον
1915—1917	18.672.781	3.842.195	14.830.586
1914—1916	11.248.655	3.555.815	7.692.840
1913—1915	32.378.800	6.045.391	25.333.409

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ἐνεχυριάσεις	Ἀναλήψεις	Ὑπόλοιπον
1915—1917	320.500	320.500	
1914—1916	9.300.800	6.848.900	2.451.900

Σημειώσεις.— Ἐκτὸς τῶν λιτρῶν ἐνετικῶν 85.239.172 τῆς εξαγωγῆς παρέμειναν ἀνεκαθάριστο δισαφήσεις παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Πατρῶν τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. λιτρ. ἐνετ. 5.220.500 μικτοῦ βάρους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1916.

ΘΑΛΙΝΗ

ΝΕΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ "ΑΓΚΥΡΑΣ,"

Η ΦΩΤΙΣΤΙΚΗ ΑΕΙΑ ΤΗΣ "ΘΑΛΙΝΗΣ,"

Ἡ ἐπίσημος κατεμέτρησης τοῦ φωτός τῆς ΘΑΛΙΝΗΣ εἰς τὸ φωτομετρικὸν ἐργαστήριον τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν ἀπέδειξεν ὅτι:

1) Ἡ λάμπα θαλίνης δίδει φῶς μεγαλειτερον κατὰ 25 σ) ἀπὸ τὸ πετρέλαιον.
2) Διὰ τὸ ἴδιον φῶς πρέπει νὰ καταναλώσωμεν 6 1/2 δράμια πετρελαίου καὶ μόνον 4 δράμια θαλίνης καθ' ὥραν.

Ἡ μικρὰ λάμπα θαλίνης (ἀριθ. 5) στοιχίζει 1 1/2 λεπτὸν τὴν ὥραν.

Ἡ μεγαλειτέρα (ἀριθ. 8) στοιχίζει 2 1/2 λεπτὰ τὴν ὥραν.

Ἐν συμπεράσματι ἡ Λυχνία θαλίνης εἶνε κατὰ πολὺ οἰκονομικότερα τῆς τοῦ πετρελαίου.

ΟΙΚΟΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

ἈΝΘΡΑΚΑΙΟΝ

Ε. Μ. Η. Ο. Ν. Η. Ρ. Α. Κ. Η.

ΣΤΑΘΙΟΥ ΑΡ. 22. — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 13 — 88

Τὸ καλλιτεχνικώτερον, δροσερώτερον, καὶ πλέον εὐσυνειδητόν Ἀνθρακιοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΣ

Τὰ δελτία τῶν τροφίμων καὶ οἱ παντοπόλαι

Ὡς ἐδηλώθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν παντοπωλῶν Ἀθηνῶν κ. Εὐθυμίου Κωλέτη ὡς καὶ ἐκ μέρους πολυπληθῶς Ἑπιτροπῆς παντοπωλῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατὰ τὴν περισυλλογὴν τῶν ἐπικεφαλίδων τῶν δελτίων συμφώνως τῇ δημοσιευθείσῃ εἰδοποιήσει τοῦ Ὑπουργείου, πελάται διαφόρων παντοπωλῶν ἐπέσθησαν παρὰ γειτονικῶν τοιούτων ἢ ἄλλων, πρὸς οὓς ἡ ὑπηρεσία εἶχε χορηγήσει καρφέ πρὸς διανομὴν, ὅπως καταθέσωσιν εἰς αὐτοὺς τὰ δελτία τῶν καὶ οὐκ εἰς τοὺς παντοπόλους παρ' ὧν συνήθως ἔκαμον τὰς προμηθεῖας τῶν καὶ τῶν ὁποίων ἦσαν πελάται.

Τὸ τοιοῦτον ἐφ' ὅσον γίνεται, ἀποτελοῦν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὀλίγων εἰς βάρος τῶν πολλῶν καὶ ἐπὶ ζημία τῆς τάξεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Παραγγέλλομεν ὅθεν ὅπως αὐθημερὸν ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς δικαιούχους πολίτας αἱ καταθεθεῖσαι εἰς τὰ διάφορα παντοπωλεῖα ἐπικεφαλίδες τῶν δελτίων, ἵνα οἱ πολῖται κατόπιν ἐλευθεροῦν πάσης πίεσεως ἐκλέξωσιν εἰς ποῖον παντοπόλῳ ἐπιθυμοῦσι νὰ καταθέσωσιν αὐτὰ.

Παντοπόλῳς ἀρνούμενος νὰ ἐπιτρέψῃ τὰς εἰς χεῖρας τοῦ ἐπικεφαλίδου ἢ φέρων δυσκολίας νὰ ἐπισηρῇ ἐνατίον του τὴν ἀσθηρὰν συνέταξιν τοῦ Νόμου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δηλοῖ προσθεῖτος ὅτι ὁ καρφὲ δὲν πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἰδιαιτέρον προνόμιον εἰς οὐδένα, ὅτι ἐκτὸς ἡμερῶν θὰ κατορθωθῇ νὰ γίνῃ γενικὴ διανομὴν τοῦ εἶδους καὶ εἰ ἐπρεξῆς δὲν θὰ ἐπιτρέπηται ἀλλαγὴ παντοπόλου.

Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ
Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1917.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἀνακοινοῦ

Α') Πάντα τὰ αὐτοκίνητα τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν τοιούτων ὡς καὶ τὰ ἰδιωτικὰ θὰ ἐπιθεωρηθῶσι παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἵνα ἐξακριβωθῇ ἂν εἶνε ταῦτα ἐφοδιασμένα διὰ τῶν ὀργάνων καὶ ἀντικειμένων τῶν ὀριζομένων διὰ τοῦ «περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων κ.λ.». Β. Διατάγματος.

Β') Ὑπενθυμίζει τὴν ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 1917 ἀστυνομικὴν ἐγκύκλιον τῆν βασιζομένην εἰς τὴν ἀριθμ. 24622 διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας δι' ἧς ὀρίζονται τὰ ἀκόλουθα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταχύτητα.

1) Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου διόδος αὐτοκινήτων ἀπὸ τῆς 8ης π. μ. μέχρι τῆς 10ης μ. μ. ὥρας, τῆς κυκλοφορίας ἐπιτηρευομένης διὰ τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαίρουσιν τὰ αὐτοκίνητα τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἅπαντα θὰ διέρχονται μὲ λίαν περιορισμένην ταχύτητα. 2) Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάπτυξις πάσης ταχύτητος ἐπιτηρευομένης τῆς κυκλοφορίας μὲ ταχύτητα βήματος περὶ εἰς τὰ κάτωθι μέρη: α) Καθ' ἅπαντα τὸν γύρον τῆς πλατείας Ὁμοιοῦς. β) Καθ' ἅπαντα τὸν γύρον τῆς πλατείας Συντάγματος. γ) Ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου ἀπὸ τῆς Ὁμοιοῦς μέχρι τοῦ Σηπολακείου «Πάνθεον». δ) Ἐπὶ τῆς αὐτῆς Λεωφόρου ἐμπροσθεν τῶν Σαυραοπλαστειῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου μέχρι τῆς Λεωφόρου Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου. ε) Ἐπὶ τῆς πέραν τῆς ὁδοῦ Σταδίου μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ Πατησίων (κίριος Χατεῖα).

Γ') Ταχύτης ἐντὸς τῆς πόλεως τὸ πολὺ 15 χιλιομέτρων καθ' ὥραν. Ταχύτης ἐκτὸς τῆς πόλεως τὸ πολὺ 30 χιλιομέτρων καθ' ὥραν.

Ἡλαττωμένη ταχύτης εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς, στροφὰς ἐντὸς τῶν πόλεων ἢ χωριῶν καὶ δασκὰς συναγμάτων ἀμαξῶν, κάρρα ἢ συγκεντρώσεις ἀνθρώπων.

Δ') 16 χοροφύλακες, οὓς ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας θὰ διαθέσῃ εἰδικῶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιβλέψεως, καὶ οἵτινες θὰ λαμβάνωσιν ὁδηγίαι ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, θὰ καταγγέλλωσιν ἀμελετὴ τοὺς ὁδηγοὺς παραβάτας. Ἐννοεῖται ὅτι πάντες οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χοροφυλακῆς καὶ χωροφυλακῆς εἴτε ἐν ὑπηρεσίᾳ, εἴτε ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὀφείλουσι νὰ καταγγέλλωσιν ἀμελετὴ τοὺς ὁδηγοὺς παραβάτας. Λόγω τῆς περιορισμένης ἀστυνομικῆς δυνάμεως παρακαλοῦνται καὶ πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ καταγγέλλωσιν ἐντυπογράφως πάντα παραβάτην ὁδηγὸν αὐτοκινήτου. Αἱ παραβάσεις θὰ ἐκδικάζονται ἀμέσως παρὰ τοῦ Παισιματοδικείου.

Ε') Ἐάν μηχανοδηγὸς τις ἢ ὁδηγὸς ἤθελε καταδικασθῆ δις ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἕνεκα παραβάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν κυκλοφορίαν ἐν γένει τῶν αὐτοκινήτων, ἢ χορηγηθεῖσαι αὐτῷ ἀδεία ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ἀραιρεῖται.

Οἱ τοιοῦτοι μηχανοδηγοὶ ἢ ὁδηγοὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξέτασιν πρὸς ἀπόκτησιν νέας ἀδείας, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελευταίας καταδίκης (ἀρθρ. 34).

ΣΤ') Ἐν τέλει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας δηλοῖ ὅτι θὰ προβαίη ἀμέσως καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως εἰς τὴν ἀραίρεσιν τῆς ἀδείας, εὐθὺς ὡς ὁδηγὸς τις ἤθελε καταδικασθῆ δις.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΣ

Τὰ δελτία τροφίμων

Τὸ ὑπουργεῖον, ἐπιθυμοῦν ὅπως παύσωσι τὰ ὑποβαλλόμενα ἐκάστοτε παράπανα ὑπὸ τῶν κατόχων τῶν δελτίων τῶν τροφίμων, ὅτι μετὰ μεγάλῃς δυσκολίας προμηθεύονται τὰ τρόφιμά των, ἢ καὶ δὲν προμηθεύονται τοιαῦτα, προσκαλεῖ τοὺς κατόχους τῶν δελτίων τῶν τροφίμων ὅπως μέχρι τῆς 10ης τοῦ μηνὸς Ἰουνίου καταθέσωσι τὴν ἐπικεφαλίδα τοῦ δελτίου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου εἰς τὸν παντοπόλῳ τῆς ἀρεσκείας των, παρὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀγοράζωσιν ἀπὸ τῆς Ἰουλίου καὶ ἐπρεξῆς τὰ τρόφιμά των.

Ὅπισθεν τῆς ἐπικεφαλίδος τοῦ δελτίου ἕκαστος κάτοχος δέον νὰ γράψῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀρτοποιοῦ, παρὰ τοῦ ὁποίου ἀγοράζει τὸν ἄρτον του.

Οἱ παντοπόλαι εἰς τοὺς ὁποίους θὰ καταθεθῶσιν αἱ ἐπικεφαλίδες τῶν δελτίων, ὀφείλουσι νὰ συντάξωσι κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἀναγράψωσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ δελτίου, τὴν κατοικίαν καὶ τὸ ποσὸν τῶν μερίδων εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς καταστάσεως τὸ ὅλικον ἄθροισμα τῶν μερίδων. Τὴν κατάστασιν ταύτην θὰ παραδώσῃ ἕκαστος παντοπόλῳ εἰς τὸ ὑπουργεῖον—Τμήμα Δελτίων.

Διὰ τὸν ἐπιχρῆσιν ἐλεγχον πρέπει οἱ παντοπόλαι ἐν τῇ καταστάσει νὰ καταγορῶσιν πρῶτον τὰ δελτία τῆς μιᾶς μερίδος, μετὰ ταῦτα τὰ δελτία τῶν δύο μερίδων, κατόπιν τῶν τριῶν καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῆς καταγορῆσεως πάντων τῶν δελτίων.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου ὁ μὲν κάτοχος τοῦ δελτίου θὰ γνωρίσῃ τὸν παντοπόλῳ, παρὰ τοῦ ὁποίου θὰ προμηθεύηται ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου καὶ ἐκεῖθεν τὰ τρόφιμά του, ὁ δὲ παντοπόλῳ τὸ ποσὸν τῶν τροφίμων, τὸ ὁποῖον θὰ δικαιούται νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Ι.

ΑΘΗΝΑΙ, ΜΑΪΟΣ 1917.

ΤΕΥΧΟΣ 115

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν,

Ἐπεὶ κίω εἰς ἀλήθειαν καὶ ἐπιτελῶν καθήκον πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἔχω δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν, Ἀδελφὲς μόνες τὸ συμφέρον, ἀναχωρῶ ἐκ τῆς ἀγαπητῆς Μου Πατρίδος μετὰ τοῦ Διαδόχου, ἀφίω εἰς τὸν Θρόνον τὸν υἱὸν Μου ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ.

Καὶ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος ἢ Βασίλισσα καὶ Ἐγὼ θέλωμεν διατηρῆ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀγάπην πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

Σὰς παρακαλῶ ἑλθῶς ν' ἀποδεχθῆτε μὲ ἡρεμίαν καὶ φυλικὴν γαλήνην τὴν ἀπόφασίν Μου, μὲ πίστιν εἰς τὸν πανάγαθον Θεόν, τοῦ ὁποίου ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τοῦ ἔθνος τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν.

Διὰ νὰ μὴ ματαιώσῃτε ὅμως τὴν σκληρὰν θυσίαν Μου πρὸς τὴν Πατρίδα, τὰς ἐξορκίζω ἑλθῶς, ἀναγα-

πάτε τὸν Θεόν, ἀν ἀγαπᾶτε τὴν Πατρίδα, ἀν ἀγαπᾶτε τέλος Ἐμέ, νὰ πηρήσῃτε ἀπόλυτον τάξιν, ἰσχυρίαν καὶ πειθαρχίαν.

Ἡ μικροτέρα παρεκτροπή, καὶ ἂν προσέγεται ἐξ ἀγαθοῦ αἰσθημάτων, εἶνε ἀρκετὴ σήμερον νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλην καταστροφὴν.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀποτελεῖ παρηγορίαν διὰ τὴν Βασίλισσαν καὶ Ἐμέ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις, τὰς ὁποίας Μᾶς ἐπεδειξάτε πάντοτε εἰς εὐτυχεῖς καὶ δυστυχεῖς ἡμέρας.

Ὁ Θεὸς σέπει τὴν Ἑλλάδα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1917.

(Ν. Ἀνάκτορα)

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν,

Τὴν στιγμὴν καὶ ἢν ὁ Σπένος Μου Πατρός προσέφωρον ὕψιστην θυσίαν εἰς τὴν ἀγαπητὴν Πατρίδα, Μοὶ ἀναθέτει τὰ βάρη καθήκοντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, μίαν ἐκφράζω εὐχὴν, ὅπως ὁ Θεός, εἰσακούσων τὰς εὐχὰς Αὐτοῦ, προστατεύσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπανιδώμεν αὐτὴν ἡνωμένην καὶ ἰσχυρὰν.

Ἐ, τῇ θλίψει Μου ὅτι ἀποχωρίζομαι εἰς τόσον δεινὰς περιστάσεις τοῦ ἀγαπητοῦ Μου Πατρὸς, μίαν ἔχω παρηγορίαν, ὅτι ἐπέταλ Ἀὐτοῦ ἱεράν, ἢν πάσθ δυνάμει θὰ προσταθῆσω νὰ ἐκπληρώσω, ἀκολουθῶν τὰ

ἔχρη, ἅτινα τόσον λαμπρῶς ἐγράψεν ἡ Βασίλισσα Του ἔχων ὁ ἀρωγὸν τὸν Λαόν, ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ Ἑλληνικὴ Δυναστεία, πέποιθα ὅτι, ὀπίκειν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς Μου, θὰ συντελέσῃ διὰ τῆς ὑποταγῆς αὐτοῦ, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἐξαγάγωμεν τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν Πατρίδα ἐκ τῆς δεινῆς θέσεως εἰς ἣν εὐρίσκειται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Β.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Ἄλ. Θ. Ζαΐμης

ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΕΞΑΜΗΝΟΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΙΔΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Πρός τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν,

Ἡ Γαλλία, ἡ Μ. Βρετανία καὶ ἡ Ρωσία ἠθέλησαν τὴν Ἑλλάδα Ἀνεξάρτητον, Μεγάλην καὶ Εὐτυχῆ.

Ἐνοσούν νὰ υπερμυθώσιν τῆς εὐγενοῦς γλώσσης τὴν ὁποίαν ἠλευθέρωσαν, ἐναντίον τῶν συνηγαμένων κατ' αὐτῆς προσπαθειῶν τῶν Τούρκων, τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Γερμανῶν.

Εἶνε ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐξουδετερώσωσιν τὰς μηχανορραφίας τῶν ἀπὸ κληρονομικῆς παραδόσεως ἐχθρῶν τοῦ Βασιλείου.

Ἀξιοῦσι νὰ θερμάτωσιν τὰς ἐπανεπιλημμένας παραβιάσεις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Συνθηκῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς βδελυρὰς ραδιουργίας αἵτινες ἐπέφεραν τὴν σφαγὴν τῶν στρατιωτῶν τῶν φίλων Χωρῶν.

Τὸ Βερολίον εὐδὲς τὸ πρόσταγμα ἕως χθὲς ἐν Ἀθῆναις καὶ ἔφερε βαθμηδὸν τὸν Λαόν ὑπὸ τὸν Βουλγαρο-Γερμανικὸν ζυγόν.

Ἀπεφασίσανεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν Συνταγματικὴν ἐκθέσιν καὶ τὴν ἐνότητά τῆς Ἑλλάδος.

Συνεπῶς αἱ Ἑγγυήτρια Δυνάμεις ἤβρισαν, παρὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὅπως παρτιβῆθῃ.

Δὲν ἐνόησαν νὰ θιγῶσι τὴν Συνταγματικὴν Βασιλείαν. Ἐχοῦσιν ὡς μόνην φιλοδοξίαν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Συντάγματος, πρὸς τὸ ἐποιοῦν ὁ ἐνδόξου μνήμης Βασιλεὺς Γεώργιος παρέμεινε

πάντοτε αὐστηρῶς πιστός, καὶ τὸ ὅποιον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος εἶχε παύσει νὰ εἰσθεταί.

Ἑλληγες,

Ἡ ὥρα τῆς συμφιλίσεως ἐβῆσεν. Αἱ τύχαι σας εἶνε στενῶς συνδεδεμένα πρὸς τὰς τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμειν. Τὰ αὐτὰ ἔχετε ἰδεώδη, τὰς αὐτὰς μετ' αὐτῶν ἐλπίδας. Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὴν φρόνησιν σας καὶ τὸν πατριωτικὸν ἤμῶν.

Αὐριὸν ὁ ἀποκλεισμός αἵρεται. Πᾶσα ἀνεκδήκισ ἐναντίον Ἑλλήνων, εἰς οἰονδήποτε κόμμα καὶ ἂν ἀνήκουν, ἀνευ οἴκτου θέλει κατασταλῆ.

Οὐδεμία τῆς δημοσίας τάξεως διατάραξις θέλει γίνεαι ἀνεκτῆ.

Ἡ περιουσία καὶ ἡ ἐλευθερία ἐκάστου θέλουσι προσταεῦθῃ.

Περίοδος νέας εἰρήνης καὶ ἐργασίας διανοίγεται ἐνώπιον ἡμῶν.

Μάθετε δεῖ αἱ προστάτιδες Δυνάμεις, σεβόμεναι τὴν ἔθνηκὴν κυριαρχίαν, οὐδαμῶς σκοποῦσι νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν τὴν γενικήν ἐπιστράτευσιν. Ζήτησ' ἡ Ἑλλάς ἡνωμένη, μεγάλη καὶ ἐλευθερά.

Ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσίας.

Ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής τῶν προστατιδῶν Δυνάμειν
ZONNAP

Μέσα σ' ἓνα ἐξάμηνον αὐστηροῦ ἀποκλεισμοῦ παρατηρούμεν μίαν μεταβολὴν συνθηκῶν τῆς ζωῆς ῥαγδαίαν, ἀκόσμον, ἐντατικὴν, ἐπιτεινομένην καθημερινῶς μέχρις ὀρίων μάλιστα τῶν ὁποίων τὸ πῆμα παραμένει ἀκόμη ἀκαθάρτιστον καὶ ἀόριστον.

Καὶ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐξακολουθεῖ ἡ μεταβολὴ μετὰ τὴν κεκτημένην ταχύτητα τῆς... Κοινωνικοὶ ὅροι ἀνετραπήσαν, συνήθειαι μεταβλήθησαν σκέψεις καὶ ἀντιλήψεις εὐρίσκονται ἐπὶ νέων ἐπιπέδων.

Ἡ ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ μας ζωὴ ὑπέστη σφοδρὰς διχουμάνσεις καὶ ἐξελλίσσεται ἀποτομωτάτα. Τὸ δικαιολόγιόν μας ἀνετατάθη. Ἡ φιλομαχία μας ἀντικρύζει ὄλονεν στενωτέρους ὁρίζοντας. Οἱ πόθοι τῆς καθημερινῆς ζωῆς μας οἱ πλεόν ἀσημαντοὶ καὶ ἐπουσιώδεις ἀνικόπτονται, ἀναστρέλλονται, μεταρρυθμίζονται καὶ ἐπιπέδων. Στοιχεῖα ἀδιάφορα εἰς τὴν παρελθούσαν ζωὴν μας ὑπεισέρχονται θριαμβευτικῶς ὑπὸ τὰς νέας συνθήκας. Τὸ μειῶτα ἐνὸς ρυπαροῦ ἔξαρτα Φούρμαγι τῆς γειτονικῆς συνοδευόμενον καὶ ἀπὸ ἰδιαιτέρων προσφορῶν ἰσθ 100 δράμα μόνον φαιμίου ἀποτελεῖ μίαν ἰσθ τῆς ἀπολαυστικώτερης στιγμῆς τῆς ζωῆς μας. Ἡ κυκλοφορικὴ κίνησις τῆς ζωῆς μας ἀνακουσάται, διαμυρροῦται, ἐξελλίσσεται, ἀναπλάσσεται. Ἀγαπῶμεν τὴν ζωὴν—ἔσοι τὴν ἀγαπῶμεν, μετὰ μίαν διαφορητικὴν ἀντιλήψιν ἢ τὴν μεσοβίαν—ἔσοι τὴν μεσοβίαν μετὰ ἓνα τρόπον καινούργιον. Συναλλασόμεθα διαφορητικῶς. Μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι κλεπτόμεθα ὅλοι ἡμεῖς ἔσοι δὲν μπορούμεν νὰ κλέψωμεν—εἶτε ἐκ τῆς ἐπαγγελματικῆς μας ἰδιότητος, εἶτε ἐκ τῆς φυσικῆς μας ἀνικανότητος, εἶτε ἐκ τῶν ἀρχῶν μας, ἀντικρύζομεν τοὺς πωλητάς,

τοὺς ἐμπόρους, τοὺς μηχανήθρας, τοὺς μανάθρας, τοὺς φαρμακοποιοὺς, τοὺς πικουθηθρας μετὰ κίποιον δέος, μετὰ μίαν ἐμβρότητα, μετὰ ἓνα συναισθημα ἀγρίας ἀμύνης κατὰ ἀνηλεοῦς ἐχθρῶν.

Τὸ γέλιο μας, τὸ βλέμμα μας, ἡ φυσιογνωμία μας, ἡ σκέψις μας, ἡ ἔκφρασις μας, β,τι ἀποτελεῖ τὴν ψυχικὴν μας ὑπόστασιν, ὑπέστη ἐπίδρασιν σφοδρατῆν ἀπὸ τὰ γύρω μας συμβαίνοντα καὶ μαζί μετὰ τῆς ψυχικῆς μας ἀλλοιώσεως μεταβαλλόμεθα καὶ φυσιογνωμικῶς καὶ μορφολογικῶς καὶ ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς ἀπόψεως. Περιπατοῦμεν ἀπὸ τινος ἀλλοιώτικου, διαφορητικοῦ εἶνε ὁ χαρακτισμός μας, τὸ βάδιμά μας ἐγινε νοηρότερον καὶ τὰ φιλικὰ μας αἰσθήματα ἐκδηλώνονται μετὰ νοημείαν ἢ τραχύτητα.

Ὁ κόσμος διατρέχει μίαν ἱστορικὴν μεταβατικὴν κατάστασιν. Γελεύεται περὶ ἡμῶν μία κολοσιανὰ ἀνατροπὴ ἢ ὅποια κανεῖς δὲν μπορεί ν' ἀμφισβῆθῃ ὅτι ἐν τῷ συνόλῳ ἢ ἀποθῆ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἀσχετῶς πρὸς τὰ ὀλίγα ἢ πολλὰ θῆματα ἅτινα μοιραίως θὰ ἐχθῶσιν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐξιλίσθησιν τῆς πάντοτε μεταβαλλομένης καὶ μὴ ἀνικοπομένης ἀναδημιουργίας.

Φαινομενικῶς ἡ ζωὴ παρουσιάζεται ἀδιάτακτος, ἀπαρασάλευτος. Στὴν ἐπιφανείαν ἡρεμούν τὰ πάντα, οὐ μίκρον θμωσ ψυχικὸν βῆθος βράζει τὸ ἡραίστεον πού θὰ δημιουργήσῃ τὴν νέαν ζωὴν, τὸ νέον καθεστῶς, τὰς νέας ἀντιλήψεις.

Ὁ ὁρῶς τότε θὰ ἀπαίτησῃ μεγάλα θῆματα, γερὰ σκέλη, ρωμαλέα μυαλά, θετικὰς ἀντιλήψεις γιὰ τοὺς νικητάς τῆς νέας ζωῆς καὶ ἄς φροντισώμεν ἀπὸ τῶρα νὰ ἐτοιμασθῶμεν γιὰ τοὺς νέους ἀγῶνας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΜΑΚΡΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ

(ΔΙΗΓΗΜΑ)

Ἄλλὰ μόλις ἤγγισαν τὰ πρῶτα βουλοῦδα τῆς γῆς καὶ ἐβρῆσαν μόνον ἀγρίους καὶ καθόλου σιτά, ἐσθίωσεν τὸ ἀόμοιο σκίπερο ἡ Εὐμυρμένη ἡ σοβαρὰ βασιλίτσα τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ εἶπε.

— Ὁ ἀθάνατος γίνεται θνητός ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κάθε πνεῦμα γίνεται ἄνθρωπος.

Ἡ Ἀλίκη, ἡ Εὐμυρμένη καὶ ἡ Θάληα εἶσι κατέβησαν μίαν φορὰν ἀπὸ τὸν Ὀλυμπον. Μία ἐκρηκτικὴ βροχὰ πού ὁ ἀμαρτωλὸς Ζεὺς εἶχεν ἀφήσει ἀκυβέρνητο τὸν οἶκόν τῶν Ἀθανάτων καὶ περιετριβρίζε τὰ ἀνάκτορα τοῦ Κάδμου μαγευμένους ἀπὸ τὴν ὠμορφίαν τῆς Σεμέλης, ἡ πού περνοῦσε τὴν ὥρα του στὴ γῶρα τοῦ Ἀκρίσιου μαγευομένου σὲ χρυσῆ βροχῇ ἐπάνω εἰς τὸν κατάλειπτον θάλαμον τῆς Δανάης, ἐπάτησαν εἰς τὰ ἄκρα τῶν ποσσῶν τῶν καὶ κατέβησαν εἰς τὴν γῆ.

— "Ας πάμε εἶπαν μεταξύ των. Ἡ καλὴ Φοῖβη θὰ μᾶς δεῖξῃ πολλὰ ὠραία πράγματα. Καὶ πρὶν ὁ λαμπρὸς ἀδελφὸς τῆς φανῆ νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὰ ἀνατολικά Ἀντικτόρι του θὰ εἰσέλθῃ πάλι εἰς τὸν Ὀλυμπο.

— Καὶ ἂν δὲν προσβῆταί μου νὰ γυρίσωμε, εἶπε μόνῃ ἡ Θάλεια.

— "Ω! ἀπήντησαν γελαστά αἱ ἄλλαι. Κανεὶς δὲν μᾶς εἶχε ἀπαγορεύσει νὰ περνώμεν ὅπως θέλωμεν. Ἄλλὰ καὶ ἂν ἤθελε κανεὶς νὰ μᾶς μαλώσῃ, αὐτὸς βέβαια δὲν θὰ ἦτο πατήρ των Ἀθανάτων. Φαντάσου, καλὴ μου Θάλεια, ἂν ὄχι μᾶς πῆ ἡ Σεμέλη ἢ ἡ Δανάη τώρα στὴν ὠραία αὐτὴ περίοειά, τὴ ψιθυρίζαμε τεχνικά στὴν Ἥρα!

— Φαντάσου, εἶπε καὶ ἡ Θάλεια.

**

Ἔρχον καταθῆ πλέον ἀπὸ τὸν Ὀλυμπο. Πρὶν ὅμως ἀκούσῃ συναντήσων κανένα θνητὸν ἐφάνησαν ἀπέναντί των αἱ Μοῦσαι σύρουσαι περικτακτικὰ τὸν δυστυχισμένον τὸν Ὀψμαριν, τυρλὸν καὶ μὲ κίθαρα σπασμένην εἰς τὸ χεῖρ.

— Εἶναι λυπηρὸ νὰ μεταχειρίζωνται ἔτσι ἓνα ἄνθρωπο, ἐσκέφθησαν ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια. Ἄς δοκιμάσωμε νὰ τὸν ἐλευθερώσωμε. Αἱ Μοῦσαι μᾶς εἶναι πάντα καλὰ φίλαι. Γιατὶ τάχα δὲν θὰ μᾶς ἀκούσουν!

— Καὶ ἐπιλοίσασαν μὲ τὸ εὐγενικὸ τους χαμόγελο. — Πέτε μας, ἠρώτησαν, γιατί βραχνάζετε τὸν δυστυχισμένον αὐτὸν ἄνθρωπον; Ποίος εἶναι καὶ τί σὰς ἔκκαμε;

— "Ω! εἶπεν ἡ Καλλιόπη. Ἡ τιμωρία πρέπει εἰς τοὺς κομπορρήμονας.

— Γιατὶ τάχα, ἐδικαιολόγησεν ἡ μικρὴ Θάλεια. "Ὅτι δὲν ἔχομε καὶ οὐτε μπορούμε νὰ τὸ ἔχομε, γιατί δὲν πρέπει νὰ τὸ φανταζόμεθα δικό μας;

— Κακὰ σκέπτεσαι, μικρὴ μου, εἶπεν ἡ Κλειώ. Δὲν βλέπεις λοιπὸν τί ἐβουλήθηκε νὰ κέρη ὁ ἀνόητος αὐτὸς ἄνθρωπος;

— Τί λοιπὸν, ἠρώτησαν ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια.

— Ἐκεῖ εἰς τὴν Θράκη, διηγήθη σύντομα ἡ Κλειώ, γοητευμένος ἀπὸ τὴν ἁρμονίαν τῆς κίθαρς του ἀλαζονεύθηκε καὶ μᾶς ἐκτίσσε σὲ συναγωνισμό.

— Ἀνοήσι! εἶπε ἡ Ἀγλαΐα.

— Ἡ συμφωνία ἦτο, ἂν νικῆσῃ νὰ παντρευθῆ ὅποιον ἀπὸ μᾶς προτιμῆται.

— Τί τῆ πῆ, νὰ παντρευθῆ; ἠρώτησεν ἀθῶα ἡ Θάλεια. "Ὅπως καὶ εἰς τὸν Ὀλυμπο;

— Λίγο ναι, καὶ πολὺ ὄχι, ἀπήντησε τρελλὰ ἡ Τερψιχόρη. Οἱ ἄνθρωποι τὰ θέλουν ὅλα.

— Λαμπρά! εἶπον μᾶζὶ ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια. Ἀεῖζον πολὺ οἱ ἀπειρητικοί.

— Ἄν ὅμως νικῆθῇ νὰ παραδοθῆ στὴ θέλησίν μας, Νικητριά, καὶ βλέπετε τὴ τιμωρία του.

— Κακὸ, κακὸ! ἐφώνασε δυνατὰ ἡ Θάλεια. Ἡ τιμωρία των Μουσῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀγάπη καὶ καλωσύνη.

— "Ὅχι, ὄχι, ἀπήντησαν, μᾶζὶ αἱ Μοῦσαι. Γιατὶ ἂν νικῶσε ποῖα ταραχὴ θὰ ἔφερεν ἡ ἐκλογὴ του!

— Ἄ, ἔτσι! εἶπον γελῶσαι ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια. Τώρα ὅμως συγχωρήστε τον περὶ.

— Ποτέ, ποτέ! εἶπον αἱ Μοῦσαι σύρουσαι ἀπάν-

θρωπα τὸν Ὀψμαριν. Ὁ Ἀπόλλων μίαν φοράν ἐφείθη χειρότερα εἰς τὸν Μαρσύαν. Προσέτετε ὅμως καὶ σῖς, τώρα ποῦ ἀφίητε κρηρὰ τὸν Ὀλυμπο, μὴ νικηθῆτε σὲ καμμίαν παρομοίαν πάλη.

Καὶ ὅπως αἱ Μοῦσαι αὐτὰ μιλοῦσαν, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, εἶχεν ἐν τῷ μεταξύ ξημερώσει.

**

Ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια δὲν ἐπίστευον ποτὲ πως θὰ παλιόσων γῆ νὰ πηθῆσων νὰ νικῆσων. Τὰ πουλιὰ καὶ οἱ χροστοὶ ἐρωτες τοὺς ἐπαίζον τραγῶμα των χωρὶς νὰ ζητοῦν ἀμίλλα καὶ χωρὶς νὰ προκαλοῦν ζῆλεια.

Ἐξ ἄλλου οἱ θνητοὶ τὰς ἐβλεπον μὲ ὑπερούσια βλέμματα. Καμμίαν σκέψιν δὲν ἔσθαι μακρύτερα ἀπὸ τὸ χαμόγελό τους. Οἱ ἀμέριμοι βοσκοὶ ποῦ βρισκοντο στὸ ῥόδο τους καὶ οἱ κατακούραστοι ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐκστρατείας πολεμισταί, ποῦ ξεκουράζοντο στὰς σκιὰς καὶ στὰς λόγχας, τοὺς ἐφτινον ὕμνους καὶ ἔπειτα ἐγύριζον στὰ πρόβιά των καὶ στὰ ὅπλα των.

— Ἡ νύκτα ἐπέραςε καὶ φθόβος κανεὶς δὲν μὲ σώνειαι ποῦ λείπομε ἀπὸ τὸν Ὀλυμπο, εἶπεν ἐξάρνα ἡ Ἀγλαΐα.

— Φθόβος καθόλου, καὶ χαρὰ πολλή, εἶπε καὶ ἡ Εὐφροσύνη.

Ἡ Θάλεια ὅμως δὲν ἐμίλησε. Εἶχον φθάσει κατάνικτρο μίαν μεγάλην πολιτείαν, καὶ κωτούσε μαγευμένη τὰς ὠμορφίαις τῆς. "Ὅρατα κατὰλευκα πάλαιτα ἐκρύβοντο μέσα εἰς τὰ ὄρησιν φυλλώματα των κήπων. Καὶ τὰ πουλιὰ πετούσαν πολυκέλαδα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

— Μοῦ φαίνεται πως μελοῦσαί το ὄνομα τῆς Ἀθηνᾶς, εἶπεν ἡ Εὐφροσύνη.

— Καὶ μεῖς ἀγαποῦμε περισσότερο τὴν Ἀφροδίτην, εἶπεν ἡ Ἀγλαΐα.

— Ἄν θέλωμε μόνον, εἶπε σκεπτικὴ ἡ Θάλεια.

Ἐλάτε ἀδελφοῦλαί μου! Πάμε κοντήτερα. Μ' ἄρεσι αὐτὴ ἡ πολιτεία.

Ἐκαμνον μερικὰ βήματα καὶ βρεθήκαμε σ' ἓνα ὠραῖον ἄνθωα. Καὶ μίξ μεγάλη γραφὴ ἀπὸ κρύνα καὶ τὰ ἔγραφε στὴν εἰσοδὸ του!

«Πρὶν ἐμῆθε στὰς Ἀθῆνας ξεκουρασθῆτε στὸ κῆπο του Ἐρωτος».

— Μπα! εἶπον ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια. Ἡ Ἀφροδίτη ποτὲ δὲν μᾶς ὠδήγησε σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν κῆπο, ὅπου κηπουρὸς δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ.

Ἄλλὰ μόλις ἔτσι ἐσκέφθησαν, ἐφάνη μέσα εἰς τὰ ἄνθη ἓνας κατὰλευκος ἄνθρωπος νὰ κινηθῆ τὰς διαδιὰ κριτες Νύμφας. Τὰ χέρια του ὅμως σπανίως τὰς ἐφθάνον καὶ ὅταν ἐπὶ τέλος ἀκόσμων κρατούσαν, ἀπλώνοντο ἀμέσως πρὸς μίαν ἄλλην, καὶ ὅλα ἐγίνοντο καὶ πάλιν ἐφάνοντο ἀνάμεσα στὰ ἄνθη τοῦ κήπου.

— Τί τοῦ ἔκαμον αἱ ὠραῖαι Νύμφαι, εἶπον ἡ Ἀγλαΐα ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια. Ἄς πλησιάσωμε νὰ τὰς σῶσωμε.

Καὶ ἐπλοίσασαν πράγματι. Ἐστάθησαν ἐμπρὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀπλάσαι προστατευτικὰ τὰ χέρια καὶ ἐχαμογέλασαν.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή μερικὰ νέα ἄνθη ἐφύτρωναν εἰς τὴ γῆ. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως γιὰ πολλὴ ὥρα τὰς ἐβλεπον ἀκίνητος. Ἐπειτα ἐσκόψεν ὕλαθητικὰ καὶ

ἐσκόψε ἓνα μεγάλο κόκκινον τὰν αἶμα τριαντάφυλλο ἀπὸ μιὰ μικρὴ τριαντάφυλλιά.

Ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια χυμογέλουσαν πάντα. "Ὅταν δὲ ἐκείνος ἐσκόψε πάλι τὸ βλέμμα καὶ τὰς εἶδε πάλι ἐμπρὸς του, ἐπέταξε ἀνάμεσα σὲς τρεῖς τὸ κατακόκκινον τριαντάφυλλο, καὶ ἐκρύφθη στὸ μεγάλο ἄνθος.

— "Ὅρατα, εἶπεν ἡ Ἀγλαΐα. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶχεν ἐγθραϊκὴ σκέψιν. Αὐτὸ τὸ ῥόδο ποῦ μοῦ ἐχάρισε μοῦ τὸ βεβαιώωναι.

— Δηλαδή, ποῦ τὸ ἐχάρισε σὲ μένα, εἶπεν ἡ Εὐφροσύνη. Ἄς τὸ κρατήσω λοιπὸν γιὰ ὠραία ἀνάμνησι.

Καὶ ἐσκόψε νὰ τὸ σηκώσῃ.

— Κάνειες λάθος ἀδελφοῦλα μου, ἐπέμεινε ἡ Ἀγλαΐα. Μὲ κωτούσε κατὰματα ὅταν τὸ πετούσε.

— Μπορεῖ, εἶπεν ἡ Εὐφροσύνη. Ἄλλὰ ἐμπρὸς σὲ μένα ἐκόπισσε νὰ τὸ πετάξῃ.

— Ἄς μᾶς πῆ τότε ἡ Θάλεια! Πές μας, μικρὴ μου, σὲ ποῖα ἀνήκει τὸ ῥόδο;

— "Ὅ, ἀγαπημένες μου ἀδελφές, εἶπεν ἡ Θάλεια. Δὲν βλέπετε πόσο ταιριάζει μὲ τὴ μορφὴ μου; Πως λοιπὸν δὲν τὸ ἐνοήσατε πως γῆ μὲ τὸ πρόσωπός;

Ἡ Ἀγλαΐα καὶ ἡ Εὐφροσύνη τὴν ἐκύτισταζαν ἐπιπληκτικὰ. Ἄλλὰ εὐκόλα φαίνεται ἡ σκέψιν τῆς τοῦ ἐσέχθη ἀληθινὴ καὶ ἀμέσως ἡ ἐπιπληξὶς ἐγύρισε σὲ παράπονον.

— Ἀκούστε καὶ τὴ φωνὴν τοῦ ἄνδρὸς τὸ πιστεύετε, ἐξηκολούθησε γλυκὰ ἡ Θάλεια. Μήπως δὲν ξεχωρίζει τὸ ὄνομά μου;

«Θάλεια, Θάλεια» ἤκούετο ἀπὸ παρέκει ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἔπειτα ἄλλες πολλές συγχυμένους κωβέντες μὲ τὰ πουλιὰ καὶ τὰ φύλλα.

— Μπα, εἶπεν ἡ Ἀγλαΐα. Ἐνα ῥόδο δὲν ἀεῖζει νὰ τὸ συλλογίζομεθα τόσο πολὺ.

Καὶ ἐσέφθη μέσα τῆς. «Ὅχι προτιμοῦσα αἱ ἀδελφάί μου νὰ μὴν εἶχον ἔλθῃ μαζὶ μου».

— Ἐχεις δικιο, ἀπήντησεν ἡ Εὐφροσύνη.

Καὶ ἐσέφθη μέσα τῆς. «Τί! καλλίτερα, ἂν εἴμουναι μόνη!»

Ἡ Θάλεια τίποτε δὲν εἶπε. "Ὅταν ὅμως ἡ Ἀγλαΐα καὶ ἡ Εὐφροσύνη ἐσέκωσαν τὸ ποδὶ καὶ ἐπάτησαν μὲ πείσμα τὸ κατακόκκινον ῥόδο, κατέβασε τὸ βλέμμα γιὰ νὰ κρύψῃ ἓνα δάκρυ εἰς τὴν ἄκρη των ματιῶν καὶ εἶδε μὲ τρόμο ὅτι τὸ ἄνθος δὲν ἔμεινε ὅπως ἄλλοτε ἀνέπαρο ἀπὸ τὸ πάτημά τους. "Ὅς δὲ ἐσέκωσαν τρομαγμένη ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὸ μέρος ὅπου ἐκρύφθη ὁ παρθέτος ἄνθρωπος τὴν Εἰμαρμένην νὰ σηκωνῆ τὸ αἰώνιο σκήπτρο καὶ νὰ ψιθυρίσῃ:

— Ὁ ἀθάνατος γίνεται θνητὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κάθε πνεῦμα γίνεται ἄνθρωπος.

**

Ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια ἐπροχώρησαν εἰς τὸν ἄνθρωπον κῆπον. Ὁ τόπος ἦτο ὠραῖος καὶ θελητικὸς ἀλλὰ τοὺς ἔκκαμε μίαν μελαγχολία ὅπως ποτὲ ἄλλοτε δὲν τὴν εἶχον αἰσθάνηται.

— Θέλω νὰ γυρίσω εἰς τὸν Ὀλυμπο, εἶπε μίαι στιγμή ἡ Θάλεια.

— Ἄς περιμεινωμε τὸ βροχὸν, ἀπήντησεν ἡ Ἀγλαΐα καὶ ἡ Εὐφροσύνη. Τώρα θὰ ἔχουν θυμώσει μὲ τὴν ἀπουσία μας. Ἐν τῷ μεταξύ ἂς ξεκουρασθῶμε λίγο στὴ σκία αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ.

Καὶ ἐφώλιασαν κοντὰ εἰς τὸ κορμὸ μίαις σικκίς. Γιὰ πολὺ σιωπούσαν.

— Ὄχι! ἐσυλλογίζετο μόλιταυτα ἡ Ἀγλαΐα πόσο μὲ ἐνοχλοῦν αἱ κωραυτικαὶ αὐταὶ ἀδελφάι. Νὰ τὰς ἐσμε ὁ δυνατὸς ἄνεμος μακρὰ μου, πρὸς τὸν Ὀλυμπο!

Καὶ ἡ Εὐφροσύνη ἐσέκπετο.

— Μὲ ποῖα εὐχαισθησὶ θὰ ἄρῃσι, ἂν μπορούσα, τὴ φορτικὴ συντροφία των ἀδελφῶν μου!

Ἡ Θάλεια ὅμως δὲν ἐπρόφρασε τίποτε νὰ συλλογισθῆ. Γιατὶ ἡ ψυχὴ τῆς ἦτο περὶ μακρὰ ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς ἀδελφές, μακρὰ ἀπὸ καὶ, καὶ κοντὰ στὸ κατακόκκινον πατριμένο ῥόδο.

Ἐξάρνα καὶ ἀπότομα ὁ ἄνθρωπος ἐφάνη ἀπὸ πλάγι.

Ἡ λύπη εἶχε γυθῆ στὸ πρόσωπό του καὶ τὰ μάτια εἶχον κερραθῆ στὴ γῆ.

— Ἐδῶ μὲ ὠδήγει ἡ προαισθησι, ψιθυρίζε. Ἐδῶ μὲ φέρνει ἡ ἐλπίδι. Πρέπει πίσω νὰ ἔχω τὸ ῥόδο μου. "Ὅ, λάθος ἀσέχαστο καὶ φοβερὸ! "Ὅταν τὸ ὄνομα τῆς Θάλειας ἐπρόφρασε στὴν ἄκρη, ὁ ἀντίλαλος μοῦ ἔφερε τὸ ψιθωρὸν φιλονεικίας ἀνθρωπίνης! "Ὅ! Δῶστε μου πίσω τὸ ῥόδο μου!

— Μπα, ἀπήντησε μὲ κακίαν ἡ Ἀγλαΐα. Δὲν τὸ ἔχομε περὶ.

— Δὲν τὸ ἔχομε, εἶπε μὲ πείσμα καὶ ἡ Εὐφροσύνη.

Ἡ Θάλεια ὅμως δὲν ἐμίλησε. Ἐσηκώθη εὐκίνητα καὶ ἐκρύφθη γρήγορα πίσω ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου. Ἄλλὰ τὰ φύλλα δὲν τὴν ἐσέκπασαν. Καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος παραγμένος ἐσέκωσε τὸ θαλὸν βλέμμα του, ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Θάλεια ἐφάνησαν πάλι ἐμπρὸς του κωραυμέναι μὲ τὰ φύλλα τοῦ σκαδένδρου. Παρέκει δὲ ἡ Εἰμαρμένη, ἡ σοφὰ βασιλίσσα των θεῶν καὶ των ἀνθρώπων, ἐκίει νευρικὰ τὸ παντοδύναμο σκήπτρο, καὶ τὰ κλαδιὰ ἐγίνοντο ραγισμένα κόκκαλα στὴν ἄλλοτε θεϊκὴ ὑπαρξί τους, καὶ τὰ φύλλα ἐστρώνοντο σατανικὰ γιὰ νὰ σκεπάσουν μίαι ἀιφνήδιαν βυρσορραμμένη γῶμναι.

Ἄπειρα φρακκὰ φεῖδινα πετάχθησαν ἔπειτα ἀπὸ τὸν κορμὸ τοῦ ἀπαίστου δένδρου καὶ ἐγίναν τριγες στὰ πρὶν ὠραία ὀλόξανθα κεφάλια. Μόλις δὲ ὁ ἄνθρωπος ἐκίνηθῃ σαστισμένος καὶ περιφρόβος πρὸς τὰ πίσω, ἐξέσχεθῃσαν ἐναντίον του ἀντὶ τῆς Ἀγλαΐας, τῆς Εὐφροσύνης καὶ τῆς βαθυλύπτης Θάλειας, ἡ Ἀληκτώ, ἡ Μέγαρχα καὶ ἡ στυγνὴ Τιταφῶναι.

Αἱ Μοῦσαι ὅμως ἐφάνησαν τότε καὶ ἐστησαν κύκλους τραγῶμα του.

— Σταθῆτε, ἐφώνασον, ὄντα καθόβουλα. Ποίος μπορεῖ νὰ θῆσῃ τὸν Νικητῆ!

«X»

ΜΙΑ ΓΑΛΛΙΣ ΗΡΩΪΣ

Ο Γάλλος ιστορικός Μπερό διηγείται την ακόλουθον συγκινητικήν ιστορίαν μιας από τας γενναίας έκεινας Γαλλίδας χορμάς, αι όποιαι κατά την μεγάλην εισβολήν του 1814, έδωκαν τόσα δείγματα ανδρείας και πατριωτισμού.

Η κυρά Λαμεροσερή είδε τους δύο υιούς της να καταταχθούν εις τόν στρατόν κατά το 1792. Ο ένας απέθανε επί του «Εκδικητού». Ο άλλος, στρατολογηθείς εις τόν στρατόν των Ανατολικών Πυρηνάων, έξηφανίσθη κτυπηθείς, ίσως εις τινα συμπλοκήν προς τους Τσιπανούς. Η γραία μείνασα μόνη, ποτισμένη με τας πατριωτικάς ιδέας αι όποιαι διαφύλαγον τας καρδιάς όλων κατά τας πρώτας ημέρας της μεγάλης επαναστατικής έποποιίας, ήτο εις τό χωρίον τό αντίκειμενον τού γενικού βερασιού όλων. Καθ' όλην την περιόδον των νικηφόρων ποέμων του Ναπολέοντος, είχε μείνη βοθή κατάπληκτος· διότι έβλεπε τας γαλλικά στρατεύματα να έπιχειρούν εναντίον των άλλων έθνών αιτάς τας κατακτήσεις και επιδρομάς τας όποιάς οι υιοί της και οι αδελφοί των είχαν αποθήκη με τό αιμά των κατά τό 1792. Αφ' ότου ή φήμη της ήττης των Γάλλων έφθανεν εις τό χωρίον και έλεγετο ότι ο Αδουτριακος και ο Κοζάκος άπειλούν να εισβάλουν εις την χώραν, ή κυρά Λαμεροσερή αισθανομένη να άναζη μέσα της, μετά είκοσασετίαν, ή μεγάλη σκέψις τού παλαιού καιρού, της έποχής τού Λαντόνος, επήγινεν από σπύτι σε σπύτι ενθουσιάζουσα τας καρδιάς, καλυπύσα όλους τους συμπατριώτας της να λάβουν τά όπλα, προς υπερασπίαν του έθνικού εδάφους. Οι φίλογεροι λόγοι της εις Σαιν Ζερμαίν, εις Γορσε, έξηφαν τας ανευμάτια και όλοι οι χωρικοί των δύο χωρίων ήσαν έτοιμοι διά τόν ιερόν πόλεμον. Έξεκοίμασαν, έτάνω από τας εστίας των καλυβών των, τα παλαιά όπλα διά να πυροβολήσουν τους Αδουτριακούς και τους Κοζάκους όταν θα επήρχοντο εις τας όχθας τού Άλκταριν.

Η γραία, ή μητέρα των στρατιωτών του 1792, έβλεπε την επιδρομήν επεγορήσαν. Τά δάκρυα έτρογον από τά μάτια της. Ματαίως λοιπόν έθυσιοείησαν, πρό είκοσι χρόνον, τόσα παλληκάρια, όπως τα παιδιά της, διά να σώσουν την πατρίδα από την εισβολήν των ξένων και των βασιλέων.

Η κυρά Λαμεροσερή άνετίναξε τέλος την κατάληξιν της. Αφού οι Αδουτριακοί προχωρούν, πρέπει να πολεμηθούν και ν' αναγκασθούν εις διανότην. Καί γενναία, ανορθωθείσα υπό τό υπερεμνον φως του ηηριού τό όποιον εφώτιζε τό φωταόσπιτό της, άνεκοίμαξε: — Παιδιά, έλάτε μαζί μου να καλώσω και τους άλλους· θα πάρωμε τά παλαιά ντουφέκια και, πολεμούντες θ' αποθάνωμεν γιά την πατρίδα.

— Οι Αδουτριακοί. Οι Κοζάκοι. Αιτή ή κραυγή άνετήχσεν εις Άμπεριέ, και ένέσπειρε τόν τρομόν εις την πόλιν.

Οι Αδουτριακοί έθεουοούντο άκόμη ως πολιτισμένοι, μολονότι, κατά την διάβάσιν των, δεν έδιδάζον να πυροπούν τά όπυστατικά. Άλλά οι Κοζάκοι. Α, αϊτοί ήσαν βάρβαροι, άπιστοι και άνομοι, σφάζοντες, καιόντες και λεηλατούντες όσον ήδύνατο.

Είρχοντο, με τά τρυχώρινα άλογα της Ουκραίνης, ρυταφοί, άνδεις, με μακράν κόμην άνένιστον, με βαρύν ζώνκον από άστρακάν εις τό κεφάλι κρατούντες την μακράν λόγγην των. Ήρχοντο, ύψηλοί, ισχυροί, ήράκλειοι, με τά μηλα των παρειών προεξέχοντα και κόκκινα, —όπως τών Καλιμούκων, —ήρχοντο από τό Μπούργκ και εφίσκοντο τώρα εις τό Τιρέ, αιμά εις τό Άμπεριέ τό όποιον άπετέλει άκριβώς την άρχήν της πόλιν.

Επί κεφαλής των εκάλυξαν ένας άξιωματικός. Α, ήσαν βέβαιο ήσχυροι. Ήρχοντο ως πρόσκοιτο, άλλ' ήσαν βέβαιοι ότι δεν θα εύρουν καμίαν άντίστασιν. Όλα ήσαν ήρεμα, σωφιλικά, νεκρωμένα.

Αριστέρα της όδοι, ύψουόν πυκνές καρδιές. Κάτω από τους ξηρούς θάμνους, άνάμεινον από τους κλάδους των όποιον δεχρόντο οι άγριοι εις άπόστασιν εκατόν μέτρων, καμίια ένεδρα δεν ήτο δυνατή.

Μακρότερα εν τούτοις άνάμεινον εις δύο πελώρια, καρδιάς, ένας τοίχους μισοκρημιτισμένος· άλλά μοις ένας άνθρωπος ήμπορούσε να κρυφθί εκει.

Αξιωματικός και Κοζάκοι έπροχωρούν λοιπόν τρυχώντες, τελείως άπολίτως ήσχυροι και γαλήνιοι.

Έξωφρανό όπισθεν από τόν μικρόν τούχον προέκυψε μία άνθρωπινή μορφή. Ένας πυροβολισμός, και ο άξιωματικός των Κοζάκων κτυπηθείς εις την καρδίαν εκυλίσθη κατά γής.

Μία γυναίκα εννε όρθία, και ξαναγειρίζει τό όπλον της. Πριν ή οι Κοζάκοι προφθάσιν να συνέλθουν από την εκλήξην των, έπροφθάσιν να σημαδέυη άκόμη μίαν φοράν, και άλλος ένας Κοζάκος έπεσεν από τό άλογον, θανασίμως πληγωμένος.

Οι Κοζάκοι όμησαν, με την λόγγην, κατά της ήρωϊκής γυναίκας, ή όποια απέθανε με τό στήθος διατροπηθέν από δεκά λόγγας ταντοχρόνους, και έπεσεν, ως μάστιγ υπό της παλίδος, όπως έπεσεν άλλος ο υιός της εις τό κατάστροφον του «Εκδικητού».

Και, έννοιον τού άπόφωτου με τά ύποπτα μαλλια της γραίας Λαμεροσερή, οι Κοζάκοι εκπληκτοι, χαμηλώσαντες τας άμφοστάζους λόγγας των, έσκόπετρον με άνομίαν τί λαός εννε αυτός που έχει τανόντας ήρωϊδας εις άλλα.

(Εκ του Γαλλικού)

Ο ΟΦΘΑΛΜΟΣ

(ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΥ ΧΑΡΑΜΗ)

(Συνέχεια εκ του τεύχους Μαρτίου)

Άλλ' άν τή παλαιά εκείνη εποχή ήν αξιοθαύματος ή λειτουργία τού οφθαλμού, πολλή μάλλον τυγχάνει νυν, οτε άκριβώς γινώσκουμεν τά κατ' αυτήν. Και

πράγματι θαυμάζομεν την Δημιουργίαν προκίσασαν δι ίδίαις ενεργείαις έκαστον των συσταίντων τόν οφθαλμόν μοριών, ούτως ώστε άρμονικώς και άπροσκόπτως

να τελήται ή όρασις. Και δι ή σκληρός χιτών όρίζει και τηρεί τό σχήμα και την σύστασιν του βολβού, και παρεμποδίζει την δι' αυτός διέλευσιν των φωτεινών ακτίνων ο κερτασιόης συμπληρωή και όρίζει τό σχήμα του βολβού, κεντημένος δε τόν αυτόν δείκτην σπον και τό ύδατοςιόης υγρόν, χροσιμεύει ως θλαστικόν σύστημα συμπληρών την τελειότητα της όρασεως. Ο χροσιειός τρέφει διά των άγγείων, διά δε της μελαγχρωστικης αυτού ούσιας παρακωλύει την διάχυσιν των φωτεινών ακτίνων, άπορροφά αυτές, και ούτω συμβάλλεται εις την σαφέστεραν παράστασιν των εικονιών επί του άμφιβληστροειδούς

Η ίρις διά μέν της χρώσεως αυτής συμβάλλεται εις την άπορρόφσιν των φωτεινών ακτίνων και την πληροστέραν παράστασιν των ένδολμάτων επί του άμφιβληστροειδούς, διά δε της συστολής και διαστολής της κόρης ρυθμίζει τό ποσό των φωτεινών ακτίνων άς εισδέχεται ο οφθαλμός· ο άμφιβληστροειδής προσδέχεται επί των κωνίων και των ραβδίων αυτού τά φωτεινά έρεθίσματα, άτινα διά των διαμέσων στιβάδων άκινούνται εις τά γαγγλιακά κύτταρα και εκειθεν διά των ίνων τού όπτικού νεύρου μεταβιβάζονται εις τόν εγκέφαλον. Έκ δε των εν τούις χιτώσι περιεχομένων τό μεν ύδατοςιόης είναι διαθλαστικόν των διελκουσόντων αυτός φωτεινών ακτίνων, ο δε κρυσταλλοειδής φακός είναι επίσης θλαστικόν όργανον, τό κυριώτερον πάντων, έχον και την ιδιότητα τού μεταβάλλειν την κυρτότητα αυτού, ίνα ούτως αι φωτεινά ακτίνες προσπίπτωσιν άκριβώς επί τού άμφιβληστροειδούς.

Ηθελον πέραν τού δέοντος εκταθή άν επεχειρούν λεπτομερέστερον να πραγματευθώ τά κατά την λειτουργίαν της όρασεως. Αψήμενος λοιπόν άκρω δακτύλου των εις αυτήν άφορώντων, άπίως και μόνον ίνα τονίσω τό τέλειον της ανατομικης κατασκευής, και τό άρμονικόν της λειτουργίας τού οφθαλμού, προβαίνω εις άλλα.

Υπό αισθητικην έποψιν ύπαρχει όργανον τού άνθρωπίνου σώματος ήρωιότερον των οφθαλμών· Διακρίνοισι τους οφθαλμους εις ωρασιος και μη ωρασιος. Αλλά και οι μη ωρασιος οφθαλμοί, οι ήγιαεις έννοείται, κρατούν τά σκήπτρα της καλλοτης εν τή βλη τού προσώπου διαμορφώσει.

Και ού μόνον ωρασιος είναι οι οφθαλμοί αλλά τά μάλα συμβάλλονται εις την καλλονήν και ευρυθμίαν τού προσώπου. Φαντασθήτε τό ήρωιότερον πρόσωπον μετά της ιδανικης Έλληνικης κατατομής και σχήματος ρινός, και στόματος συμμετρικόν και ευγράμμων παρειών, τού προσώπου δε τούτου καλύψατε τους οφθαλμούς και θα ίδητε την καλλονήν εξαφανίζομένην. Τών οφθαλμών δε τό κάλλος όφελεται ού μόνον εις τό σχήμα αυτού και την θέσιν και την ευθυγραμμίαν αλλά και μάκιστα εις την έκφρασιν. Τί έστιν έκφρασις οφθαλμών;

Οι ποιητάι και οι ρωμαντικοί πολλαγώς την έκφρασιν ταύτην εικονίζουσιν έκαστος κατά τό δοκούν, άφ' ού άλλως διάφορος είναι των οφθαλμών ή έκφρασις κατά τας ψυχικας καταστάσεις.

Ότι οι οφθαλμοί είναι τό κίτοτρον της ψυχής τούτο άπειράκις έρεθή.

Η όργή και τό βλέμμα άπεικονίζεται και τό μίσος εν αυτόφ ζωγραφείται. Η χαρά και ή θλίψις, ή τόλμη και τό δέος, ή άγανάκτησις και ή πραότης, ή άυπο-

μονησία και ή έγκαρτέρησις, τών αισθημάτων ή άγνότης και τά κακούργα ένστικτα, δι' ίδίαις των οφθαλμών έκφράσεως διαφαίνονται.

Μήτοι δε των οφθαλμών ή έκφρασις δεν προοίδει και την μωρότητα και την πυνηρίαν;

Αφ' έτέρου δε και των αισθημάτων ή άγνότης φανείντα επί των οφθαλμών αποτυπώνται. Έν βλέμμα πολλάκις παρηγορεί πλείοτερον πάσης έκφράσεως και ή συμπάθεια, ή πραγματική και μη προσποιητή, εκδηλούται και καταφαίνεται διά των όμμάτων μάλλον ή διά των λόγων. Τά χείλη δύνανται να ψευδοήσιν, οι οφθαλμοί όμως ούδέποτε.

Τίς εξ ήμών λησμονεί τό πλήρες γλυκύτητος βλέμμα της μητρος αυτού; Μήτοι και ήμεις οι ιατροί παλάκις δεν προοιδόμεθα εκ της έκφράσεως των οφθαλμών διά την ψυχικήν στενωγορίαν μας εκ της κακής πορείας τού άσθενος;

Ευλόγος δε ο Βίκτωρ Ουγκώ άπεκάλει τους οφθαλμούς θυρία άνερωμένην, δι' ης βλέπει τις τας σκέψεις και τας ιδέας της ψυχής και τού εγκεφάλου. Είναι δε άλλος των οφθαλμών ή έκφρασις και άνεπίδεκτος περιγραφής και παραστάσεως. Και όμως είναι τόσον ευφάνητος έκαστος!

Οικι άλλων δε συμβάλλεται εις την τοιαύτην ή τοιαύτην έκφρασιν των οφθαλμών και τών βλεφάρων και όφρύνων αι κινήσεις, έντεθεν δε και από των άρχαιοτάτων χρόνων διετυπώθησαν φυσιογνωμικαι παρατηρήσεις. Υπό την έποψιν ταύτην αληθής έντύφωρη άποτελεί ή μελέτη των άργύρων Έλλήνων συγγρασέων, εξ ών επιτραπίτω μοι να προσθέσω άλλα τινά εν συντόμω επί τού ζητήματος τούτου.

Και όη παρ' Ομήρω, τό προς τά όπισων πρέπει τά όμματα όηλοι οτε μεν άδιαφορίαν, οτε δε περιφρόνησιν και χυρκακίαν. Ούτως ο νεφεληγερέτης Ζεύς άδιαφορών περί των Τρώων: «Πάλιν πρέπει όσσε φανίνα».

Η δε Αθηνα διά λίθου κατ' αύχένα πληξσσα τόν Άρην, γελά χυρκακίουσα και προς τά όπισω στρέφει τά όμματα.

Αι επί τά πλάγια κινήσεις των όμμάτων δέος σηκνίνοισιν, ούτως ο Τηλέμαχος ίδών τόν πατέρα αυτού Οδυσσεα, δι' ή Αθηνα όμοιον προς νέον άνδρα μετέβαλε «έτέρωσσε βάλ όμματα» φοβηθείς, μη θεός ήτο.

Τό προς τά κάτω νέυειν όηλοι αύδω και σέβας. Τό ύπόδρα όραν, όργή, εκδηλοί: Και δι ή Ζεύς ύπόδρα είδε τόν Άρην πληγέντα υπό τού Διουμήδους.

Και τών βλεφάρων δε και των όφρων αι κινήσεις διάφορα δηλοοσι συνισθήματα, μείλιμα, λύπη, και άλλα.

Ο Αισχύλος την παρηνικήν αύδω παρίσσει λέγων: «κάτω βλεμμάτων ρέπει βολή· ο δε Ευριπίδης: «κείδω εν οφθαλμοίς γίνεσθαι».

Διά δε τά άγρια των γενναίων όμματα, ο Αισχύλος λέγει: «όμμάτων στάσοισιν αίμα διασφίλες».

Είπον ότι, των οφθαλμών ή έκφρασις είναι άνεπίδεκτος περιγραφής και παραστάσεως. Αλλά και ή τέχνη εις τοσοτο συναντά σκόπελον. Η γλυπτική ούτε κατά προσέγγισιν ήδυνήθη ποτέ να παραστήση την αύλον έκφρασιν.

(Ακολουθεί)

Ἐστροβίλισε τ' ἀδοῦρατι βαρυστόραστῃ ἢ Κλωθῶ καὶ ἡ γῆς βαριά τραντάχτη με βαθύτατον ἀγῶ.

Στῆ φοικτῆ ἀνεοζάλη κράξι ἀκρότατῃ φωνῇ, τρέχτε, φράχτε τῆ μεγάλῃ δλεθριώτατῃ σχισμῇ.

Φοίσοσαν ἄτολμα τ' ἀσκέρια, χεῖλα βρίζουν τῆ Κλωθῶ, τρέμουν ἄπραχτα τὰ χεῖρα σὺτὸ παράφορο θυμῶ.

Καὶ πλαταίνει, καὶ πλαταίνει δλεθριώτατῃ ἢ σχισμῇ, λίγο μένει, λίγο μένει κάθε τι νὰ καταπῆ

Κι' ἐστροβίλισε τ' ἀδοῦρατι πάλι ἀκαμπτῇ ἢ Κλωθῶ καὶ ἡ γῆς βαριά τινάχτη με βαθύτατον ἀγῶ.

ὦ! χαρὰ μαζῇ καὶ θῆνος πᾶσι γὸ χάσμα μονομιάς, πᾶσι κι' ὁ Κόδρος ΒΑΣΙΛΗΑΣ,

29 Μαΐου 1917

·X·

ΜΑΪΟΣ 1917

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

1 Μαΐου.—Ὁ Ἰπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς δηλοῖ ὅτι αἱ Ἰνδιάναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ ὑπογράψουν εἰρήνην, πρὶν ἢ Γερμανία ἤττησῃ ὁλοκληρωτικῶς.—Ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς Στρατιᾶς ἡ ὁποία θὰ σταλθῇ εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον ὠρίσθησαν οἱ Στρατηγοὶ Ἀλμπερτ καὶ Πέριγκ.

2 Μαΐου.—Ὁ Ἰπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Ρωσίας Γκουτσκόφ καὶ ὁ Ἀσκητὴς τῆς Φρουρᾶς τῆς Πετρούπολεως Στρατηγὸς Κορνίλωφ ὑπέβαλον τὰς παρατηρήσεις των.

3 Μαΐου.—Ἐκ Στοκχόλμης μεταδίδεται ὅτι ἡ πειθαρχία εἰς τὸν Ρωσικὸν Στρατὸν καὶ τὸ Ναυτικὸν διέσωλευθῆ μέχρι σημείου ὥστε νὰ μὴν εἶνε ἀντικλιπτόν ὅτι ἡ χώρα εὐρίσκειται εἰς ἐμπόδιον κατάστασιν.

4 Μαΐου.—Οἱ Ἰταλοὶ κατὰ τὰς τελευταίας νικηφόρους ἐπιθέσεις τῶς συνέλαβον 3578 στρατιώτας καὶ 98 Ἀξιωματικούς Ἀστριακοὺς αἰχμαλώτους.

5 Μαΐου.—Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν ὁ Ἀδρῶς Σίσσιλ ἀντικαθίστων τὸν Μπάκφουρ εἰδήλωσεν ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ δεχθῶν εἰρήνην ὅταν αὐτῇ παρέχῃ ἀγχοῦσεις ὅτι θὰ εἶναι δίκαια, διαρκῆς, μόνιμος.—Ἐρῆσαν εἰς Ἀγγλίαν ὁ πρῶτος Ἀμερικανικὸς Στόλιχος.

6 Μαΐου.—Γίνεται εἰς ἐφαρμογὴν εἰς Ἀμερικὴν, ὁ νέος νόμος περὶ στρατολογίας.—Ἰπάρχει ἡ ἐκπληκτικὴ διάδοσις καθ' ἣν ὁ ἔκπτωτος Τσάρος εἶχεν ὑπογράψῃ μετὰ τοῦ Γουλιέλμου μυστικὴν συνθήκην μετὰ τῆς Ρωσίας καὶ Γερμανίας.

7 Μαΐου.—Ὁ κ. Κερένσκυ εἰδήλωσεν ὡς Ἰπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἡμερησίαν διατάξει ἐπιβαλλόμενος τὴν μέριμναν τῶν Ῥώσων ὑπὲρ τῆς κινδυνουμένης πατρίδος.—Οἱ Ἀγγλοὶ κηρύσσουν διὰ στόματος τοῦ κ. Τζέουνς Γεν. Διευθυντοῦ ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν τροφίμων ὅτι «κατακλιθῆ ὁ Ἰπυδρούχιος κίνδυνος».

8 Μαΐου.—Θα περιουρῆσῇ ἡ εἰς Ἀμερικῆς ἐξαγωγή τροφίμων διὰ τοὺς οὐδέτερον.—Ὁ Πρόεδρος τῆς αὐτῆς Ροδζιάνκο διακηρύσσει πόλεμον μέχρι τελικῆς νίκης.—Ὁ νέος Ἰπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κερένσκυ θεωρεῖται κύριος τῆς καταστάσεως εἰς Ρωσίαν.

9 Μαΐου.—Ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις διὰ διαγγέματος ἀποκρούει τὴν μονομερῆ εἰρήνην.

10 Μαΐου.—Σημειοῦται ἐξέγερσις εἰς Ἰσπανίαν κατὰ τῶν Γερμανικῶν τορπιλλισίων.

11 Μαΐου.—Ἐκφυρθῆ ἡ Ἰρλανδία αὐτόνομος κατὰ δηλώσεσις εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τοῦ Λαοῦ Τζώρτζ.

12 Μαΐου.—Ὁ κ. Μπόναρ Λῶ Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁμιλῶν εἰδήλωσεν ὅτι καὶ «χρηματικὴν ἐπιστράτευσιν» θὰ ἐπρότεινε διὰ τὴν τελικὴν νίκην.

13 Μαΐου.—Συγκροτήθη τὸ πρῶτον Συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἀξιωματικῶν Ναυτικοῦ καὶ Στρατῶ. Ἔμειλθεν ὁ Στρατάρχης Ἀλέξισφ.

14 Μαΐου.—Ὁ Μαρκόνι ἐξέπνευσεν σκεδῶν ἐπιურείσεως καταστρεπτικῆς διὰ τὰ ὑποδύρα.

15 Μαΐου.—Τὸ συμβούλιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργαζῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Τυφλίδος ἐψήφισεν τὴν παραπομπὴν τοῦ Νικολάου εἰς ἄλκην.—Ὁ ἐν Παρισησὶς Πρίσβυς τῆς Ρωσίας κόμης Ἰσδολακὸς ἀντικαθίσταται.—Ἀναμένεται ἡ πῶσις τῆς Τερτζεσις.

16 Μαΐου.—Ἀναγγέλλονται συμμαχικαὶ συγκεντρώσεις εἰς τὴν Οὐδέτεραν Ζώνην.—Ὁ Μαλιούκοφ ἐξακολούθει φάλλον τὸ ἴδιον τροπάριον περὶ δικαιωμάτων τῆς Ρωσίας εἰς ἀφρανέλιτα.

17 Μαΐου.—10 στρατολόγια τῶν ἡλικιωθῶν ἀπὸ 20—50 ἐτῶν θὰ δώσῃ ἠ ἑκατομυρία ἀνδρας εἰς Ἀμερικὴν.—Ἀγγέλλεται ἡ καταδύσις ἐνὸς Γερμανικοῦ καὶ ἐνὸς Ἀστριακοῦ Ἰπυδουχίου.

18 Μαΐου.—Ἐξακολουθοῦν αἱ καταδύσεις τῶν πλοίων τῶν Συμμάχων καὶ τῶν οὐδέτερον ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων.

19 Μαΐου.—Ὁ κόμης Ἰούλιος Ἀνδρέου ἀνέλαβε τὸν ἀρχικατεμὸν τοῦ νέου Οὐγγρικοῦ Ἰπουργείου.—Οἱ Γάλλοι Σοσιαλισταὶ θὰ μεταδύωσι εἰς Στοκχόλμην διὰ τὴν συζήτησιν περὶ εἰρήνης.

20 Μαΐου.—αειδέσθησθ διαγγέματα τοῦ Οὐλίσων πρὸς τὸν Ρωσικὸν Λαόν.

21 Μαΐου.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς ἐπιθέσεως συλληφθέντων Γερμανῶν αἰχμαλώτων ἀνέρχεται εἰς 82,000 εἰς ὧν ἄνω τῶν 1000 ἀξιωματικῶς.

22 Μαΐου.—Ἐτοιμάζονται διὰ Πετροῦπολιν Γάλλοι

σοσιαλισταὶ πρὸς συνενόησιν μετὰ τοῦ Ρωσικοῦ κομμάτου.

23 Μαΐου.—Καὶ οἱ Ἀγγλοὶ δυσφοροῦν διὰ τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Στοκχόλμης.

24 Μαΐου.—Ἐγένετο μυστικὴ συζήτησις εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν.

25 Μαΐου.—Ἀποδοκιμασιὰ εἰς Ἀγγλίαν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐργαζομένων σοσιαλιστῶν.

26 Μαΐου.—Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ συνεχίζουσα δημοσίᾳ τὴν μυστικὴν συνεδρίαν τῆς ἐψήφισεν ἡμερησίαν διάταξιν διὰ τῆς ὁποίας ἐξεδήλωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ συνοψιζομένην εἰς τὰ ἐξῆς: Ἀπόδοσις τῆς Ἀλαττίας καὶ Ἀωραίνης καὶ ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν.—Ὁ κ. Ζωνάρ, ἀντιπρόσωπος τῶν Δυνάμεων ἔρῆσαν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐπὶ μακρὸν συνεπέθη μετὰ τοῦ Στρατηγῶ Σαράτγ.

27 Μαΐου.—Εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς Γαλλίας ὁ κ. Ριμπὼ προέβη εἰς δηλώσεσις περὶ εἰρήνης καὶ περὶ Ἀλαττίας καὶ Ἀωραίνης.—Ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Ἀστριας ἔρῆσαν εἰς Βουδαπέστην πρὸς διευθέτησιν τῆς ἐν Οὐγγαρίᾳ πολιτικῆς κρίσεως.—Ἐρῆσαν εἰς Πειραιᾶ ὁ κ. Ζωνάρ.

28 Μαΐου.—Συνητήθη ὁ κ. Ζαίμης μετὰ τοῦ κ. Ζωνάρ ὅστις κατέφθεσεν συνοδευόμενος ὑπὸ μεταγωγικῶν καὶ στρατοῦ διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἀντάντ. Κοινολογοῦνται σοβαρὰ πράγματα διὰ τὴν Ἑλλάδα.

29 Μαΐου.—Συνέπειαι τῶν τηλεγραφικῶν διακοινῶν ὁσον τοῦ Ζωνάρ ἦτο ἡ παραίτησις τοῦ Βασιλέως ἀνακοινουμένη ὡς γεγονός καὶ ἀκουσμένη μετὰ ὀδυνηρῶν συναισθημάτων.

30 Μαΐου.—Συγκλητικὸν διάγγελμα τοῦ Βασιλέως ἀγγέλει τὴν παραίτησιν τοῦ καὶ ἱκετεύει τὸν Λαόν νὰ ἡρεμήσῃ καὶ περῆραξῃ. Ὁ Λαὸς ἐξέβαλλος ζητεῖ νὰ τὸν κρατήσῃ διὰ τῆς βίας. Νέος Βασιλεὺς ἀνεκηρύχθη ὁ Ἀλέξανδρος Α'.

31 Μαΐου.—Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ διάδοχος καὶ ὀλόκληρος ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια διαφυγόντες τὴν προσοχὴν τοῦ ἀγρυνουμένου Λαοῦ κατέφυγον εἰς Τατόλον ἀναμένοντες τὴν ἐτοιμασίαν τῶν πλοίων διὰ τὴν ἀναχώρησιν εἰς Ἄρωπον. Ὁ Λαὸς πνεθεῖ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΜΑΪΟΣ 1917

ΘΙΑΣΟΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον ἐδόθη τὸν μῆνα αὐτὸν τὸ νέον ἔργον τοῦ πρίγκιπος Νικολάου—Μάρκου Μαυρί—ὀλο τὸν τίτλον «Κάρβουνο στὴ στάχτη».

Τὸ νέον αὐτὸ ἔργον τοῦ ὑψηλοῦ συγγραφέως φέρει τὴν σφραγίδα τῆς λεπτῆς τέχνης του. Ἡ σύνθεσις του περιατρεφεται περὶ τὸν ἔρωτα μιάς καλλιτέχνης ἡ ὁποία ἀγαπᾷ ὅταν παρῆλθε πλέον ἢ ἐποχῆ τῆς πρώτης νεότητος. Ἡ Κλεοπάτρα ἀριεμένη εἰς τὴν τέχνην τῆς—εἰνε γλύπτρια—εἰς τῆς φιλοδοξίας τῆς καὶ τὸ καλλιτεχνικὸ ὄνειρό τῆς δὲ σκέπτεται ὅτι ἔχει καὶ αὐτὴ καρδιά ἡ ὁποία εἰμπορεῖ νὰ ἀγαπήσῃ, ἡ ὁποία εἰμπορεῖ νὰ ἀισθανθῆ καὶ νὰ δονηθῆ ἀπὸ τοὺς παλμοὺς μιάς ἔρωτικῆς λαχάρως. Καὶ ὅταν τὰ βλέπῃ, ὅταν τὰ σκέπτεται, ὅταν ἀρχίζῃ νὰ ἀισθάνηται, ἀλλοίμονο εἰνε πλέον ἀργά, γὰρ τὸν ἑαυτοῦ τῆς, ἀργά γὰρ τῆς τῆς τῆς, ἀργά γὰρ τοὺς ἄλλους.

Καὶ τὸ τέλος: Δὲν εἰμποροῦσε παρὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴ μοιραία καταστροφῆ, καταστροφῆ ἡ ὁποία, δείχνει ὅτι ἡ καρδιά τοῦ ἀγάπησε καὶ ἀφροσώθησε στὴ Τέ-

χνη, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ κοιμιασθῆ ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Γιατὶ ἂν ὁ ἔρωτος πρὸς τὴ Τέχνην εἶνε ἑρῆλος, ὁ ἔρωτος πρὸς τὸν ἄνθρωπον πέφτει σ' ἓνα ἐπίπεδο πολὺ χαμηλὸ ἀπὸ εἰνε γιομάτο ἀπὸ ἔρωτισμὸ καὶ ἀγαπιστία.

Τὸ «Κάρβουνο στὴ Στάχτη» ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρες πράξεις. Τὸ ἔργον καταβαλλόμενο, με σκηνῆς γιομάτες ἀπὸ ἐνδιαφέρον ἐποικάλεισε ζωοφόρα τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ κοινῶ. Εἰς τὴν ὄλην ἄλλως τε ἐπιτυχίαν συνετέλεσε πολὺ καὶ τὸ λεπτὸν σκηνογραφικὸν μέρος τοῦ ὁποίου ἡ ἔμπνευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις ὀφείλεται εἰς τὸν καλλιτέχνην κ. Ἀραβαντινόν. Ἡ Δις Κοτοπούλη ὡς Κλεοπάτρα ἐδικαίωσε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν τέχνην τῆς.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ

Ὁ Θίασος τῶν Κῶν Κομπότη—Δημοπούλου ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης μετὰ μὴν ἐπιτυχίαν τὰς παραστάσεις του. Μετὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐδιδάχθη ὁ «Ἐνοχος» τοῦ Φῶς εἰς τὸν ὁποῖον συμμετέχε καὶ ὁ κ. Οἰκονομίου. Ὁ «Ἐνοχος» εἰνε ἔργον γνωστὸν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπαίχθη πρὸ ἐτῶν ὀμωσ καὶ γὰρ τοῦτο ἴσως εἰς τὸν πλοῦν κόσμον ἔκαμε τὴν ἐντύπωσιν τῆς πρώτης ἐμφανίσεως. Ὅλο οἱ ἦθοιοι ἐπαῖξαν μετὰ μὴν ἐπιτυχία τὸ ὀλίγον μελοδραματικὸ αὐτὸ ἔργον τοῦ Φῶς. Ὁ κ. Οἰκονομίου ὅπως πάντοτε ἄλλως τε ἐκάρτησε τὸν ῥόλον του εἰς τὸ ὕψος τῆς τέχνης, τὴν ὁποίαν αὐτὸς περισσώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον γνωρίζει. Εἰς τὴν αὐτὴν ὀμωσ γραμμὴν μετὰ κ. Οἰκονομίου τίθεται καὶ ὁ κ. Βεῆσις. Εἰνε ἴσως ὁ πρῶτος Ἕλλην ἠθοιοὺς. Ἀνατῶς, μελετημένως πάντοτε, με συνολὸν τελείως ἐμφανιστικῶς κατατὰ ἀπὸ τὴν πρώτην του ἐμφάνισιν τὸν θεατῆ. Εἰς τὸν «Ἐνοχον» ἐπαίξε θαυμάσια. Τὸν ῥόλον τοῦ νιού τῆς καταστραφέντος οἰκογενείας ἀπέδωκε σπῆν ἐντέλεια, ἦτο τόσον φυσικῶς, τόσον ἄνθρωπος, ὥστε πολὺ δικαίως ἔχειοκροτεῖτο διαρκῶς ἀπὸ τοὺς θεατῶν του. Ἡ κ. Καλογερίου καὶ ἡ κ. Δημοπούλου συνετέλεσαν πολὺ εἰς τὴν ὄλην ἐπιτυχίαν.

***

Ἐπίσης μίαν ἄλλην ἐπιτυχίαν τοῦ Θίασου καὶ ἐδικῶς τοῦ κ. Βεῆσις εἰμπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ἡ διδασκαλία τοῦ ἔργου τοῦ Κιτωμάκος «Τὸ Ἐνστιχόν». Τὸ ἔργον πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ τὸν «Ἐνοχον» ἔδωκε πρὸ πάντων εἰς τὸν ἦρωα—τὸν ὁποῖον ὑπεδύθη ὁ κ. Βεῆσις—ὄλην τὴν εὐκαρίαν διὰ νὰ δείξῃ τὸ δυνατό του ἄλάντων. Τὸν ῥόλον τῆς Κικαλίας, τῆς συζύγου τοῦ λατροῦ ὑπεδύθη ἡ κ. Κομπότη με ἀριετὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ κ. Σακελλαρίου ἡ γνωστὴ συγγραφεὺς ἐπροτίμησε καὶ ἐπέρος τὸ θέατρον Κυβέλης διὰ νὰ δώσῃ τὰ τρία πρωτότυπα ἔργα τῆς. «Ὁ Συναφθεύς», «Ἡ Γρινιάς» καὶ «ὁ Κομφὸς Μπατόσ» ἐπαίχθησαν μίαν ἑσπέραν ἀπὸ τὸν θίασον τῆς κυρίας Κομπότη. Ἡ «Γρινιάς» ἦρῆσαν ἀπὸ τὰ τρία περισσώτερον.

Εἰς τὸ Κυβελικὸν ἐδόθη καὶ ἡ λεπτὴ Κομωδία τῶν Φλέρς καὶ Καγιαβῆ. «Μία ἔρωτικὴ περιπέτεια».

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Καὶ τὸν μῆνα αὐτὸν ὁ κ. Παπαϊωάννου ἀνεβίβασε νέον ἔργον εἰς τὸ θέατρον του. Τὸ «Κορίτσι ἢ ἄγορι» εἰνε Βιεννέζικον ὀμορρετῆ τὴν ὁποίαν ἐπαίξε μετὰ πολὺ κέρφι ὁ θίασος. Εἰς τὴν πρώτην του ὁ κόσμος ἠκολούθησε πολυπλήθως καὶ ἔδωκε ἔμπνευσιν ἐνθουσιασμένην μετὰ τὴν νέα ἐμφάνισιν τοῦ λεπτοῦ κομικοῦ μακ κ. Παπαϊωάννου. Εἰνε πλέον γνωστὸν ὅτι οὐδὲν ἔργον ὁ κ. Παπαϊωάννου δημιουργεῖ καὶ ἀπὸ ἓνα τύπον κομικῶν καὶ

πάντοτε τὸν ἕνα ξεχωριστὰ ἀπὸ τὸν ἄλλον, ὑπερβαίνει δὲ συνήθως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, καὶ αὐτὴν τὴν ἐμπνευσὶν τὸν συγγραφέα. Γιὰ τοῦτο ὅμως καὶ τὸ θέατρο τοῦ ὑποστρέφεται πολὺ, καὶ εἰς κάθε εὐκαιρίαν τὸ κοινὸν τοῦ ἐκδηλώνει ὅλη του τὴν συμπάθεια καὶ τὴν ἐκτίμησίν του.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Εἰς τὸ θέατρον τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐδόθη ὁ «Υπνοβάτης» τοῦ κ. Σακελλαρίδου ὑπὸ τοῦ λυρικοῦ θιάσου τῆς Κας "Εγκελ. Ὁ «Υπνοβάτης» εἶνε ἡ τελευταία ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδου. Μουσικός ὁ «Υπνοβάτης» ἐθεωρήθη ὡς τὸ καλλίτερον ἔργον τοῦ κυρίου Σακελλαρίδου. Δυστυχῶς τὸ λιμπρέττο δὲν τὸν βοήθει καθόλου, καὶ ἴσως ἴσως καὶ νὰ μειώη καὶ τὴν καλὴν ἐντύπωσιν τῆς μουσικῆς.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Ὁ μελοδραματικὸς θιάσος τῶν Ὀλυμπίων, ἀπὸ ἡμέρα εἰς ἡμέρα κάνει μεγάλας προόδους. Χάρις εἰς τὴν μεγάλην δραστηριότητα καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ζήλον τοῦ κ. Λαυράκια ἀπέκτινον καὶ αἱ Ἀθήναι ἕνα μελοδράμα τῆς προκοπῆς τὸ ὁποῖον τιμᾷ τὴν Ἑλληνικὴν Πρωτεύουσάν. Ἔργα ἐκλεκτά, καλλιτέχνη φημιμένοι, ἐπέσεις ἐφ' ὅσων εἶνε δυνατὸν καλῆ, ἰδοὺ τὴν εὐρίσκει κανεὶς σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸ θέατρον τὰ Ὀλύμπια. Ἐνα ἀπὸ τὰ μελοδράματα τοῦ ἐκίνου πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἦτον ὁ «Ὀδύλλος» τοῦ Βέρδη. Εἶνε γνηστὸν ποίαν σπουδαιότητα ἔχει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Ὀδύλλου. Καὶ ἂν ἐπέτυχε καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν θέατρο τῶν Ὀλυμπίων, ἐπέτυχε διότι ὁ Μπαράλια καὶ ὁ Μαουτζέρι εἶνε δυο καλλιτέχνη πωτῆς τάξεως. Καὶ οἱ δυο πρὸ ὀλίγων μῶν ἔπαιζαν εἰς τὸ ἴδιον ἔργον τοὺς ἴδιους ρόλους εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τῆς Βολωνίας. Ὡς συμπλήρωμα δὲ τῆς ὄλης καλλιτεχνικῆς ἐπιτυχίας ἔρχεται ἡ κ. Τῆς ἡ ὁποία, ὥραία, αἰθερία καὶ ἀφρόσ λεπτὴ ἐξιδανίκευσε τοὺς ρόλους τῆς.

Ἄλλα καὶ ἡ ἀναβίβασις τοῦ «Μεριστοφελούς» εἰς τὸ αὐτὸ θέατρον, ὁρπεῖ περισσότερο ἴσως νὰ θεωρηθῆ κατόρθωμα αὐτοῦ. Ἔργα ὅπως ὁ Μεριστοφελός, θὰ παρουσιάζουν δυσκολίας μουσικῆς—ἰδίως τῆς χορῶδας—καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πλέον γνωστὰ εὐρωπαϊκὰ θέατρα. Αὐτὸ μορεῖ νὰ φανερώσῃ πόσον μεγαλειότερος θὰ εἶνε ἡ δυσκολία εἰς ἕνα θέατρον ἰδικό μας. Ὅπως ἔφητε ἐν τούτοις ὁ Μεριστοφελός ἐξετελέσθη σχεδὸν ἄρτιος. Πλὴν συνέτελεσε καὶ τὸ παίξιμο τῆς Κας Βλαγοπούλου ἡ ὁποία ἐπραγούνησε τελείως καλὰ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Μεριστοφελούς. Εἰς τὸ αὐτὸ θέατρον ἐξετελέσθη ἐπίσης με πολλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἡ «Τροχόνδα» τοῦ Πενικέλλου. Ἡ κ. Βλαγοπούλου, ἡ κ. Φρόσιν καὶ οἱ κ. κ. Ρωμανιόλ, Μαουτζέρι, καὶ Σαμπέλλου ἐπραγούνησαν πολὺ καλὰ, καὶ ἀπέδωκε τελείως τὸ ὥραιον αὐτὸ ἔργον.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

Ὁ θιάσος τοῦ Κεντρικοῦ θεάτρον ἀνασταθεῖς ἤρχισε με πολλὴν ἐπιτυχίαν. Τὴν ἐναρξίν τὸν παραστάσιν του τὴν ἕκαμη τὸ ὥραιον ἔργον τοῦ Καβαλιότι ὁ «Καίμενος ὁ Πέτρος».

Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ πολὺ καλοὶ εἰς τοὺς ρόλους των,

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Εἰς τὸ θέατρον τῆς Δος Κοτοπούλη ἐδόθη ἡ θερινὴ παράστασις τῆς Ἐταρείας τῶν θεατρικῶν Συγγραφέων. Ἐδόθησαν τρία μονόπρακτα. Ἡ «Τσαϊ-Μπριζ» τοῦ κ. Τσοκοπούλου, «Νέος θιάσος» τοῦ κ.

Λουδοβίκα, καὶ τὸ «Κοκκαλάκι τῆς Νυχτερίδος» τοῦ κ. Λάσκαρη.

Ἐκ τῶν δύο—τὸ Κοκκαλάκι τῆς Νυχτερίδος εἶνε πλαιῖον ἔργον τοῦ κ. Λάσκαρη—ἤρθεσε περισσότερο τὸ «Τσαϊ-Μπριζ» τοῦ κ. Τσοκοπούλου διὰ τὴν λεπτότητα τῆς σατύρας του.

ΣΥΝΑΓΑΙΑΙ

Εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἐδόθη ἡ ὑπερ τῶν Οἰκονομικῶν συσπειρῶν ἀπογευματινῆ τῆ πρωτοβουλία τῆς κ. Α. Παζινοῦ.

Ἡ συναλία ἐποικίλετο καὶ ἀπὸ ἀπαγγελίαν. Ἀπαγγελεῖς ὁ κ. Τσιτσιλιάνος. Ἀπήγγειλε με πολλὴ ἐπιτυχία, τὸ «Φυλακισμένον» τοῦ Παλαμά, καὶ τὸ «Ἰδεῶδες» τοῦ Ἀλβέρτου Ζαμιά.

Τὸ τραγοῦδι τῆς κ. Παζινοῦ ἤρθεσε πολὺ, ἰδίως ὅταν ἐτραγουδοῦσε μαζί με τὸν κ. Ἀγγελόπουλον τὸ νεότερον ἀπὸ τοὺς «Γάμοις τοῦ Φιγκαρό». Αἱ εἰσπράξεις ἦσαν ἱκανοποιητικαί.

Ἡ τετάρτη Συναλία τῆς ὁρχήστρας τοῦ Ὁδείου στὸ Δημοτικὸν Θέατρο ἐδόθη με τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκλεκτοῦ ὅπως πάντοτε. Μόζαρτ, Τσαϊκόφσκι, Γκρήν, Σάντ-Σάενς, Βέρδη καὶ Γκαλζόνωφ. Ἰδιαίτερος ὄλος πρέπει νὰ γίνῃ λόγος διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Δος Τσακασιάνου ἡ ὁποία ἐπραγούνησεν ἀπὸ τὴν «Τραβιάτα» τοῦ Βέρδη. Ἡ Δις Τσακασιάνου ἔχει φωνὴν πωτῆς τάξεως. Καὶ τὴ φωνὴ αὐτῆ θὰ εἶνε κρῖμα εἰς τὴν ἀντιλήψιν καὶ τὴν κρατήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς ἡ νὰ τὴ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὰ διάφορα σαλόνια ὅπως τὸ κἀμνον δυστυχῶς αἱ περισσότερα ἑλληνίδες σήμερον. Τὸ θέατρον ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἑλληνικῆς φωνῆς, καὶ εἶνε ἀδίκον αἱ ἑλληνίδες ποῦ ἐπρωκίσθησαν ἀπὸ τὴ φωνῆ με ἕνα τάλαντο ἐξαιρετικὸν καὶ περιφρονοῦν τὸ δρόμο τῆς θεατρικῆς δόξης. Ἡ Δις Τσακασιάνου με τὴν ὥραια φωνὴ τῆς θὰ εἰμφορῆσῃ ἀσφαλῶς μὴ μέρη νὰ τῆς κερδοσὶ τῆ δόξα αὐτῆ. Ὁ κ. Μητρόπουλος με πολλὴν δεξιότητα διημήθη τὴν ὁρχήστραν.

Ὁ κ. Βλαστάρης τῆ συμπράξις τῆς Δος Λευκιάδου καὶ τοῦ κ. Μητροπούλου ἔδωκε συναυλίαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρο. Τὸ παίξιμο τῆς Δος Λευκιάδου εἶνε ἀπὸ τὰ γλυκύτερα ποῦ δὲν ἀκούονται σὴν εἰς τὰς συναυλίαις μας.

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἀρσακείου ἐδόθη ὑπὸ τελευταίον τῶν Ὁδίων Λόττινερ μεγάλῃ συναυλίᾳ χάριν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἡ Δις Καράλη, ἡ Δις Φουτιδου καὶ ἡ Δις Ἰατροῦ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συναυλίαν αὐτὴν καὶ ἐξετέλεσαν με μεγάλην τέχνην καὶ αἱ τρεῖς ὄλας τὰς μουσικὰς συνθέσεις. Ὁ μαθητικὸς κῶμος τοῦ Ἀρσακείου ἐνθουσιασθεῖς ἐξεκρότησεν ἐπανειλημμένως τὰς νεαρὰς καλλιτέχνιδας.

ΟΙΚΟΣ ΤΥΦΑΩΝ

Περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐδόθη ἡ ἐτησίαι ἑορτὴ εἰς τὸν Οἶκον τῶν Τυφλῶν, με ἐκτελεστικὰ τὰ ἴδια τυφλά παιδιὰ. Δὲν ὑπάρχει βεβαίως θέαμα πλέον συγκινητικὸν ἀλλὰ καὶ πλέον λυπηρὸν ἀπὸ τὸ θέαμα τῶν τυφλῶν αὐτῶν παιδιῶν τὰ ὁποία ἀπαθῆ πλὴν πρὸς τὴ δυστυχίαν των, ψάλλον, ἐκτελοῦν μουσικὰς συνθέσεις, ἀπαγγέλλουν, καὶ φέρουν εἰς πέρας ἀκόμη καὶ γυμναστικὰς ἐπιδείξεις. Καὶ ὅλα σχεδὸν με ἀκριβείαν, με εὐχαρίστησιν, με χαρὰ. Ἄλλα ὅσον εἶνε λυπηρὸν νὰ τὰ βλέπῃ κανεὶς τῶσον ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ θαυμάσῃ τὸ

ἔργον τῆς κ. Εἰρήνης Χαριτάτου, ἡ ὁποία, τοὺς ἐδημιούργησε ἕνα βίον ὅχι μόνον ἀνεκτὸ, ἀλλὰ καὶ με τῆς χαρῆς του, καὶ τὰς σχετικὰς ἀπολαύσεις του. Ἀσφαλῶς ἡ κ. Χαριτάτου θὰ ἔχη πολλὴν μεγάλην καρδιά γιὰ νὰ μορεῖ νὰ ἀντιχῆ εἰς τὴν ἀγωνία τῶσον δυστυχισμένον ὑπόφρασον.

Ἀπὸ τὴν δημοσιευμένην εἰς ἰδιαίτερον τεύχος λογοδοσίαν τῆς κ. Χαριτάτου βλέπομεν ὅλας τὰς φροντίδας τὰς ὁποίας καταβάλλει γιὰ τὴν εὐδοκίμωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἡ ὁποία δὲν εἶνε ἄλλη παρὰ ἡ σχετικὴ εὐμεροφία τῶν τυφλῶν. Ἡ κ. Χαριτάτου γι' αὐτὰ ὀνειροπολεῖ, γι' αὐτὰ φιλοδοξεῖ, γι' αὐτὰ κἀμνον σχεδία. Ἄς εὐχρηθῶμεν νὰ τὰ ἐπιτύχῃ ὅλα ὅσα σκεπτεται γιὰ τὰ τυφλά παιδιὰ τῆς καὶ πρὸ πάντων ὅς τὰ βοηθήσουσιν εἰς τὸ ὥραιον ἔργον των ὅλοι ὅσοι καὶ πρὸ πάντων ὅσοι ἡμποροῦν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1917

Ἐποικίλετο ὁ Μάιος στὸν αἰώνιον διδοχό του καὶ ἀκόμη ἀντιχῆεῖ τὸ θλιβερὸν τραγοῦδι τοῦ ψάλλει ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς γιὰ τὴν παρατίθῃ τοῦ Βασιλέως μας. Ὁ Κωνσταντῖνος ποῦ ἔζησε στὰ ἔθνη καὶ ὄνετρα ὡς μία ἐγγύτης γιὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς φυλῆς, αὐτὸς ποῦ συνέδεσε τὸ νῆμα τῆς ἑθνικῆς ζωῆς τοῦ Γένους ποῦ ἀνεκόπη με τὸν θάνατον τοῦ Παλαιολόγου, αὐτὸς ποῦ ἀνέστησε τῆς νεκρωμένους ἐλπίδας ἐπάνω στὰ Μακεδονικὰ καὶ Ἡπειρωτικὰ ἐδάρη κύπτων πρὸ τῆς ἀνάγκης ἀγγῆναι τὴν Ἑλλάδα καὶ φεῦγε γιὰ τὴν ξενιτειά.

Ὁ θρηνητικὸς σπαραγμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀντιχῆεῖ ἀκόμη γιὰ τὴν ἱστορία γράφει στῆς σελίδας μίαν δευτέρη ἑθνικὴ τραγωδία σὲ μὴ μοιραία χρονολογία, Στὰς 29 Μαΐου τοῦ 1453 ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος ἤρως ἑθνικὸς εἶδε τὴν ζωὴν του γιὰ τὴν μελλοντικὴν Ἀνάστασιν τῆς Πατρίδος καὶ στὰς 29 Μαΐου τοῦ 1917 ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Β' ἤρως ἑθνικὸς καὶ αὐτὸς εἶδε τὸν Θρόνον του θυσίαν γιὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Διὰ τὸν μῆνα αὐτὸν κἀθε ἄλλο συναίσθημα ὑπαρεῖ πρὸ τῆς ἡρωικῆς πτώσεως τοῦ Βασιλέως μας. Ἐνὰς ἀνθρωπὸς ποῦ γνωρίζει νὰ πίπτῃ σὴν ἤρως ἐπὶ ἔργεται ὀλοκλήρως αὐτὴ ψυχῇ τοῦ Λαοῦ καὶ δημιουργεῖ κενούργιο Θρόνον μέσα στὴν ζαντασία κἀθε Ἑλλήνων.

Ἡ μοῖρα βάρκατος διὰ τοὺς θριάμβους τῆς Ἑλλάδος εἰργάσθη σατανικῶς γιὰ νὰ γνωρίσῃ τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς δυνάμεις ποῦ ἠνωμένες ἐθαυματούργησαν καὶ ἠνωμένες θὰ ἐμεγαλοῦργουν καὶ Θεοῦ θέλοντας θὰ μεγαλοῦργήσουν καὶ πάλιν. Ἡ μοῖρα κακὴ ἐχώρισε τὸν Βασιλέα ἀπὸ τὸν Πολιτικὸν καὶ ἡ Πατρίς ἀπὸ τὸ σκόπερμα τῶν μεγάλων ἠθικῶν δυνάμεων τῆς ἐσοκίμασε τῆς πρὸ ἀνεπαρκῶστας συμφορῆς.

Νὰ σήμερα ὁ Βασιλεὺς τῆς ἐξόριστος εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Του, ξενητευμένους, πλάνης, ζῆτει καταφύγων μακρὰν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν ἥλιον, ἔξω ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς θάλασσας, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀύραν τῶν Ἑλληνικῶν βουνῶν, μακρὰ ἀπὸ τὴν γνώριμον ἑλληνικὴν γλωσσίδα. Νὰ σήμερα ὁ πολιτικὸς τῆς ἀδρανῆς, ἔξω ἀπὸ τὴν θέσιν ἐκείνην ποῦ θὰ τοῦ εἶδε τὰς μεγάλας στιγμὰς τῆς ἑθνικῆς ἀναγέννησεως. Κωνσταντῖνος καὶ Βενιζέλος ποῦ τῶσον σφιχτὰ τοὺς συνέδεσαν ἄλλοτε αἱ τύμαι

τῶν νικητῶν πολεμῶν μας, σὴν πτερὰ στὸν ἀνεμό ἐσκαρπίσθησαν.

Ἔτσι ἠθέλησεν ἡ μοῖρα τῆς Ἑλλάδος καὶ θρηνηθῶμεν σήμερον τὰς τραγικὰς στιγμὰς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντῖνου εὐέλπιδος ὅμως γιὰ τὴν ἑθνικὴν ἀνάστασιν τῆς πατρίδος.

* *

Κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἀπτι-σχόλει τὰς Ἀνταντικὰς Δυνάμεις περισσότερο ἀπὸ κἀθε ἄλλη ἐποχὴν.

Ἐπερωτήσεις διεσταυροῦντο εἰς τὰς Βουλὰς τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ ὁ Δημοκρατικὸς τύπος τῆς Ρωσίας δὲν ἀπέχθη νὰ στρέψῃ ὄργηλον τὸ βλέμμα πρὸς τοὺς ἰθύνοντας ὑπὸ τὴν αἰκία τῆς Ἀκροπόλεως. Ἰδιαίτερα διαβούλια ἀπέβλεπον εἰς ἀποφάσεις περὶ αὐτῆς καὶ εἰς μυστικὰς συνεδριάσεις μεταξὺ τῶν πλέον ἐπειγόντων ζητημάτων ποῦ θὰ ἤρηνων, ἐπρωτεύειν ἡ τύχη τῆς πατρίδος μας.

Ἀνάλογο πρὸς τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἐλαμβάνοντο καὶ ἔξω μέτρα ἐξωτερικευόμενα δι' ἀπειλῶν ἐκ μέρους τοῦ ἀνταντακικοῦ τύπου ὁ ὁποῖος ἐστράγγυε τὰ πράγματα καὶ διέθετε δυσμενέστερον ὅλους τοὺς παραγοντας τοὺς δυναμένους νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ἀποτελέσματα καὶ αἱ συνέπειαι ἐξεδηλώθησαν σαφῶς, διὰ νὰ ἐκπαθῶσιν εἰς τὴν μάχην ἐνὸς Βασιλέως ποῦ εἶχε τῶσον βαθειὰ τῆς ρίζης μέσα στὴν ψυχῇ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ.

* *

Ὁμίλησε καὶ ἀπὸ τοῦ Ραιχστάγ ὁ Καγκελάριος τῆς Γερμανίας κ. Μπέτιμα. Χόλεβη με πολλὴν τρυφερότητα διὰ τὴν ρωσογερμανικὴν φιλίαν καὶ με κάποιαν ἀλαζονείαν διὰ τὸ τέλος τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων στηριζόμενος εἰς τὰς ὑποδουλικὰς ἐπιτυχίας καὶ εἰς τὴν μετὰ τῆς Ρωσίας συνεννόησιν.

Εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς συζητήσεις παίξει ὁ ρόλος ὁ νέος ὄρος ἄνευ προσαρτήσεως, ἀνὴν ἀποζημιώσεως. Ἡ Ἀγγλία ἐπὶ τὸ ζήτημα αὐτοῦ ἐδήλωσε διὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Λόρδου Ρόμπερτ Σέσιλ ὅτι μολονότι ἡ Ἀγγλία δὲν πολεμᾷ διὰ προσκατηγῆς καὶ ἀποζημιώσεως ἐν τούτοις δὲν ἔ' ἀρνηθῆ εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Ἀρμενίαν τὸν διακανονισμὸν τῶν τυχῶν των ἔξω ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν καὶ ἐπέμβαसन. Ἐπίσης εἰς τὴν Τουρκίαν δὲν θὰ δοθοῦν πλέον ἡ Παλαισίνη καὶ ὁ Ἀίβανος ὅπως δὲ θὰ ἐπιστραφῶν εἰς τὴν Γερμανίαν αἱ Ἀφρικανικαὶ Ἀποικία τῆς εἰς τὰς ὁποίας τῶσας βαρβαρότητας διέπραξαν οἱ Γερμανοί. Ἐπίσης προσέθεσεν ὅτι δὲν εἶνε πολιτικὴ προσκατηγῆς ἡ ἀποκατάστασις ὀλοκλήρως τῆς Πολωνίας ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἀλαστίας καὶ Λωρραίνης καὶ ἡ ἀπόδοσις στὴν Ἰταλίαν διὰ τῆς ἀνίτης Ὅπως δὲν εἶνε πολιτικὴ ἀποζημιώσεως ἡ ἀποκατάστασις εἰς ἀκρίαν τοῦ Βελγίου, τῆς Ρουμανίας τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου.

Βραδύτερον περὶ εἰρήνης ὁμίλησε καὶ ὁ Γάλλος Πρωθυπουργὸς κ. Ριμπὸ τόνισαε ὅτι πρέπει νὰ εἶνε ταυταῦτα ὅστε ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀκεραιότητα τῶν πατρίδων.

* *

Καὶ κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν ἀπτισχόλησεν Κυβερνήσιν καὶ τύπον ἡ φρολογία τῶν ἐκτάκτων κερῶν τῆς

έμπορικῆς ναυτιλίας καὶ ἡ οἰοπνευματοποίησις τῆς σταφίδος χωρὶς νὰ κατορθωθῇ καὶ πάλιν ἡ λύσις τῶν ζητημάτων αὐτῶν.

Ἀμφιβάλλομεν ἂν ὑπάρχῃ παράδειγμα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἔθνῶν τοιαύτης δυστοκίας πνευματικῆς ἢ πολιτικῆς πρὸς ἐπίλυσιν ζητημάτων πᾶσι ἀποσπασθῶν καὶ ἐνδιαφερόντων κόσμον ὁλόκληρον, τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους καὶ πλῆθος παραγωγῶν.

Αἱ ἀνακρίσεις τοῦ κ. Μοσχοπούλου ἀπέδειξαν τὴν συμμετοχὴν πολιτικῶν παραγόντων εἰς τὸν καταρτισμὸν συμμοριῶν καὶ τὴν ἀπόκρυψιν τῶν ὀπλῶν. Ἀπέδειξαν ἀπυλῶς ἐπισήμως κατὰ πόσον εὐλικρινῶς ἐτηρείτο ἐδῶ ὁ ὅρος τῆς οὐδετερότητος—ὅχι τῆς εὐμενοῦς οὐδετερότητος, ἀπέναντι τῆς Ἀντάντ καὶ ἐπανερωσε μέρος ἐκ τῶν αὐτῶν τὰ ὅποια ἐπροκάλεσαν τὴν ὀδυνηρὰν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τῆς πατρίδος καὶ τὸν ἐμεγάλωσε, τὸν ἐγαλοῦχησε καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου ἐγράψαν ὑπερόχοι σελίδες στὴν ἱστορίαν τῆς.

**

Αἱ στιγμὰι τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Βασιλέως θὰ παραμείνουν ἱστορικαί. Εἶθε νὰ χρησιμεύσῃ ὅλος αὐτός ὁ σάλος τῶν ἡμερῶν αὐτῶν διὰ τὸ ἀγαθὸν τῆς πατρίδος.

Δ. Λ. Ζ.

ΚΟΣΜΟΣ

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀμειλίχτη μᾶς περικυλῶνει, ποῦ ἀμειλίχτη ἀλλὰ καὶ σαρκαστικὴ καὶ ἀπειρητὴ γύρω μας ἐφυλίγεται ἦθελεν ἓνα καινούργιον Βασιλεῖα καὶ αἱ περιουσιάζει ἀνιέδειξαν τὸν δευτερότοκον Υἱὸν τοῦ παρρηθέντους Κωνσταντίνου.

- Ὁ Κωνσταντῖνος φεύγει γιὰ τὴν ξηνιὰ.
- Ζήτω ὁ καινούργιος Βασιλεὺς, Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ὁ Α'.

Αὐτὴ ἡ ζητωκραυγὴ ἀντήχησε μέσα στὸ Παλάτι τὴν στιγμὴν ποῦ ἀρχίζετο ὁ νέος Βασιλεὺς.

Τὶ ἄθρομα ἀσημαντοῦ, σκιῶδες, πομφολυγῶδες ποῦ εἶνε ὁ ἄνθρωπος.

Ἐνα τῆς μοίρας κτύπημα, ἓνα παραστράτημα τοῦ νοῦ, ἓνας κακὸς ὑπολογισμὸς παίρνει ἓνα κυρίαρχον τοῦ Θρόνου, τὸν φέρνει στὸ τελευταῖο σκαλοπατιὴ καὶ μὲ μίαν ὄθησιν τὸ στέλνει σὲ μίαν ἐρημικὴ καὶ ἄδοξον καὶ ἀπράγμονα ζωὴν. Μία ἄλλη κίνησις τῆς Μοίρας παίρνει τὸν ἀπλοῦν Ἡγεμονόπαιδα ποῦ στεκότανε παρῶμερα στὴς βαθμίδες τοῦ Θρόνου καὶ ἄθελα, μὲ τὸ σταυρὸν τὸ ἀνεβάσει ἐπὶ κορυφῇ!

Τέτοιο τῆς τύχης παίγνιδιόν καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἀνέβηκε στὸ Θρόνον.

Ἀποτραβήχτηκε ἓνας Βασιλιάς, τοῦδωσε τὴ θέσιν τοῦ ἓνας Διάδοχος, ἔγειναν δύο μεγάλες καὶ ἀπροσδόκητες γεροντομίες γιὰ νὰ μὴ ἂν ὄσως ἐπὶ τὴν πρώτην πολιτικαὴν γραμμὴν τῆς πατρίδος μας.

Αὐτὸς εἶνε ὁ κόσμος. Ἐγεννήθη ἐπὶ τὴν Δεκέλεια τὴν 20 Ἰουλίου 1893 συνεπὸς εἶνε σήμερον 24 ἐξῆν.

Ἐσπούδασε τὴν στρατιωτικὴν τέχνην ἐπὶ τὸ Σχολεῖον τῶν Ἐβελίδων, τὸν Νοεμβρίον τοῦ 1912 κατετάχθη στὸν στρατὸν ὡς Ἀνθυπολοχαγός. Εἰσήλθεν

εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκογένειαν σὲ μία κρίσιμον ἄλλα καὶ ἐνδοθὸς στιγμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ἡκολούθησεν τὸν Πατέρα Του στὴς Δάφνες καὶ πρὸ διετίας ἔφερε τὸν βαθμὸν τοῦ Λοχαγοῦ.

Ἀνεχεται τὸν Θρόνον ὑπὸ τὰς πλέον δυσχερεῖς περιστάσεις.

Τὰ σφάλματα τοῦ μεγάλου Πατρός του ἄς χρησιμεύσουν ὡς ὁπίσι διὰ τὴν μετέπειτα Βασιλείαν του.

Λαμβάνει κληρονομίαν ἱερῶν τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ κρατήσῃ εἰς τὸ ἕθος τῆς.

Ὅτι κατέπεσε μέσα σὲ ἀντιλήψεις στραβλωμένες ἐπὶ τὴν Ἀθῆν τὸν πρώτου Ἑλληνος Βασιλέως, ἄς τὸ ἀνεγείρῃ Αὐτός!

Ἡ ἱστορία θὰ τὸν κρίνῃ αὐστηρότερον.

Ὁ προακόχτος του εἶχε πρόσφρονον ἀνεπιτηχίτους ὑπερησίας καὶ λαμπρότητι τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον καὶ θὰ τοῦ συγχωρηθῶν ἴσως τὰ σφάλματά του. Δι' Αὐτὸν ὅμως δὲν θὰ παρῆθῃ συγγνώμη ἂν δὲν γνωρίζῃ τὰ ἀληθινὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος.

Πρὸ παντός ἄς σπεύσῃ νὰ καθαρῇ τὴν Ἀθῆν. Ἀτυχῶς ὁ ἀνοικτοκαρδὸς καὶ καλοκάγαθος Κωνσταντῖνος δὲν ἐπρόσβησε στὸ ζήτημα αὐτό. Κάθε ἀσημότης εὗρισκε διπλά του τὴν μεγαλειότητα προσοικειωσιν καὶ περὶ τὸν θρόνον του ἐβροβούσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἔσμοι τῶν ἀνοήτων, τῶν ἀνικάνων, τῶν ἀρχοῦστων.

Ὁ Ἀλέξανδρος πρέπει νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν αὐλικὴν ἀτμόσφαιραν.

Περισσότερα ἀγνότης, διαύγεια, κρίσις, ἀντιλήψεις, μύρφωσις, ἀρετὴ.

Ἀπὸ τὸν νέον Βασιλεῖα ζητοῦμεν μίαν προσήλωσιν πρὸς ὅτι ἑλληνικόν, πατριωτικόν, εὐθύ, ὑψηλόν.

**

Διὰ τὴν ἱστορίαν γράφομεν ὅτι ὁ Μάιος εἶνε ὁ τελευταῖος μὴν τῆς ἀγωνίας τοῦ ἐπισιτισμοῦ τῆς χώρας. Ἐκεῖνο τὸ αἰῶνον ἀγνωστον τῆς σήμερον καὶ τὸ ἀκόμη πρὸ ἀγνωστον τῆς αὔρου ἐξέλιπεν πλέον. Ὁ «Καλιμέρης», ὁ «Ἀθανάσιος» καὶ ἡ λοιπὴ θρησκευτικὴ σειρά τῶν σιτοφόρων πλοίων ἀνήκουν πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀμφιβόλων πόνων καὶ τῶν ἀνεπιτηχίτων ὀνειρῶν.

Ἡ ΑΓΩΝΙΑ

Ὁ Ἰουνίος θὰ γραφῇ εἰς τὴν ἱστορίαν μας ὡς μὴν ἀναγεννήσεως, θετικότητας, ὡς μὴν ἀκόπου ἐπισιτισμοῦ τῆς χώρας.

**

Ὁ ἀληθινὸς ἑλληνισμὸς, ποῦ προέταξε τὰ στήθη του ἐπὶ τὴν Βουλγαρογερμανικὴν ἐπιδρομὴν ἀπάνω ἐκεῖ στὰ δοξασιμένα πεδία τῆς Μακεδονίας, γράφει καινούργιες σελίδες ἐπὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ

μὲ τοὺς ἥρωας ποῦ θυσιάζον τὸ αἷμά τους, τὴν πολῦτιμην ζωὴν τους διπλά στὰ ἥρωικά στρατεύματα τῶν συμμάχων Κρατῶν.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ὁ μινῶς αὐτοῦ ὁ Ἐθνικὸς Στρατός τῆς Ἀμύντης ἐκίθησε μεγαλοπρεπῶς ἓνα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἥρωας του. Τὸν ταγματάρχην Στυαμίαν.

Τὰ μέλη τῆς Τριανδρίας, οἱ ὕπουργοι, ἀπειροβίτοι ἀξιωματικοὶ σύμμαχοι καὶ Ἕλληνες καὶ κόσμος πολλὸς προέπεσαν τὸν τιμημένον νεκρὸν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν.

Ἀνεμῖος τοῦ Ἡρώος τῶν Ἡρώων Βελισσαρίου τέτοιο ἐνδοθον τέλος ὀνειροπόλησε. Διπλά του, διπλά στὸν Κολοκοτρῶνη καὶ τὸν Κοντογούρη ποῦ μὲ τὸ πολῦτιμον αἷμα τους ἐπισφράγισαν τὴν ἐποποιίαν

τῶν Ἑλληνικῶν ἠρωισμῶν ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν προτεινόντων, θὰ δείχνῃ υπερήφανος τῆς κληρῆς του καὶ θὰ διηγῆται τὰ ἄλλα τοῦ Ἑλληνος πολέμιστου.

Γιὰ τοὺς Ἡρώας αὐτοὺς δὲν χρειάζονται δάκρυα. Στεφάνους ἀπὸ δάφνες, ἀπὸ λουλουδία καὶ ἄσπρα τραντάφυλλα ἄς πλεχθῇ κάθε χερὶ Ἑλληνικὴ γιὰ νὰ τοὺς δέτῃ ἐλλαβητικὰ ἐπὶ τὸν χῶμα ποῦ σκεπάζῃ τὰ τίμα λείψανά τους.

**

Γιὰ ὅσους ἤλπισαν ὅτι ἀπὸ τὰ χριστιανικὰ καὶ ἠθικὰ δόγματα τοῦ ἀγνοῦ Σοσιαλισμοῦ θὰ συγκρατηθῶν αἱ ἐπικίνδυνον τῆς ἀνθρωπότητος ὀρμαὶ καὶ τὰ ὀλισθηρὰ βήματα τῆς, γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνας αὐτοὺς ποῦ ἤλπισαν ἐπὶ τὴν δύναμιν του καὶ ἐπὶ τὴν ἐπιβολὴν του, ἡ κανερωπατικὴ ἀλληλοεξόντωσις ἐπροξένησε τὴν μεγαλύτεραν ἀπογοητεύσιν.

Ὁ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

αὐτοὺς ποῦ ἤλπισαν ἐπὶ τὴν δύναμιν του καὶ ἐπὶ τὴν ἐπιβολὴν του, ἡ κανερωπατικὴ ἀλληλοεξόντωσις ἐπροξένησε τὴν μεγαλύτεραν ἀπογοητεύσιν.

Ὅλη ἐκεῖνη ἡ ἐργασία ποῦ ἔχει τὴν ἀφετηρίαν τῆς μέσα στὰ βάθη ὁλοκλήρου αἰῶνων, ὅλος ἐκεῖνος ὁ φανατισμὸς ποῦ ἐγύμιασε τὰ στήθη τῶν φιλελευθέρων ἀνδρῶν, ὅλος ἐκεῖνος ὁ ἐνθουσιασμὸς ποῦ ἀνεπέτρεψε τὸ φρόνημα τῶν ὁμάδων, ὅλα αὐτὰ ἔσβυσαν, ἐνεκρόθησαν πρὸς τῆς λαίλαξας τῆς ὁποίας ἐξήγηρον αἱ φωναὶ τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ.

Κοντὰ τρία τώρα χρόνια δαμασμένος ὁ σοσιαλισμὸς ἀπὸ τὴν ἀπειλήν τοῦ ξίφους καὶ τῆς ρομφαίας συνεπειροῦτο στὰς ἐπιτάξεις του καὶ ἄφρονος παρηκολούθησε τὴν ἄδικον ἀλληλοσφαγὴν τῶν Λαῶν. Τώρα τελευταία μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν ἑνὸς Δυνάστου, μετὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν ἑνὸς δημιουργοῦ τῆς φρίκης καὶ τοῦ πόνου, ἀνεθάρρουν καὶ ζητεῖ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις του γιὰ νὰ μορφήσῃ ν' ἀνακόψῃ τὸν δρόμον τῶν ἀνοφελῶν θυσιῶν μίαν ἀνθούσης νεότητος ἐπιπλέον ἐθνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν πόνων καὶ ὀνειρῶν.

Ὁ Γερμανισμὸς ὅμως, ὁ κακὸς δαίμων τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ τὴν περίστασιν αὐτὴν προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀναγάγῃ εἰς δόγμα πολιτικῆς ἐκμεταλεύσεως καὶ ἐργάζεται ἀπὸ τοῦ σοσιαλισμοῦ τὰ ἰδιώδη καὶ ἀντίθετα νέας δυνάμεις γιὰ μεγαλιετέρας καταστροφάς.

Ἐτυχῶς ἠνωθήθησαν οἱ σκοποὶ τῆς καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἔλαβε καὶ πάλιν μέτρα χαλιναγωγῆσεως τοῦ Σοσιαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκινδύνευε ἀντὶ ὑπερησίας καὶ τῆς δημιουργήσεως νέας συμφορᾶς.

Ὅπως ἡ διοργανωθεῖσα διεθνὴς σοσιαλιστικὴ συνδιάσκεψις τῆς Στοκχόλμης πνεὶ τὰ λίσθη ἐκ τῆς ἐγερθείσης ἀντιδράσεως τῶν ἐνδιαφερομένων Λαῶν.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Τὴν 29 Μαΐου συνετάραχθη ἡ πόλις ἀπὸ μίαν ἀπίστευτον διάδοσιν. Ὁ Βασιλεὺς παρητήθη.

Ὅλοι ὅσοι ἐδημιούργησαν αὐτὸ τὸ ὑπερθλιβερὸν γεγονός καὶ ὅσοι ἀνέμενον τὰς συνεπείας τῶν ἐργῶν τῶν Ἡρακλέων τοῦ Στέμματος, ὅλοι οἱ ἀμέτοχοι τῆς πολιτικῆς καὶ οἱ ἐν γνώσει διατελοῦντες τὸν τελομένον στὰ παρασκήνια ἥρωσαν μὲ ἐκπλήξιν τὴν ἀπίστευτον διάδοσιν.

Ὅλοι οἱ δημιουργοὶ τοῦ αἰχμοῦ τῆς 18ης καὶ 19ης Νοεμβρίου, ὅλοι οἱ περίφημοι Ἐπίστροφοι ποῦ ἐσπειραν κενόγυες δάφνες φρονεούσης τοὺς συμμάχους

κάτω ἀπὸ τοὺς βράχους τῆς Ἀκροπόλεως, ὅλοι οἱ δικαστικοὶ οἱ ἐπιβραβεύοντες τότε τὸ αἰσγὸς τῆς βαρβαρότητος, αὐτοὶ οἱ πολιτικοὶ οἱ σκηνοθετήσαντες τὰς ἀπαισίας μνήμης σηνάς τῶν δύο ἔκκρινον ἡμερῶν, ὅλοι οἱ πᾶσι καρῶδες τῶν κατηλίων καὶ τῆς εἰρηνητικῆς γειτονίας, ὅλοι αὐτοὶ ποῦ ἀνεπιγνώτως καθημερινῶς ἐλλόνιζον τὸν Θρόνον ἐνὸς πολυαγαπημένου Βασιλέως, ὅλοι ἐδοκίμασαν ἀπὸ ζάλης ἀπὸ τὸ βροῦν κτύπημα. Ὁ κ. Ζοννὰρ Ὑπατος Ἀρμοστής τῶν Προστατῶν Δυνάμεων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας μὲ πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως, ἤρχετο ἐδῶ ἐκτελεστῆς τῶν μεγάλων διὰ τὴν Ἑλλάδα μας ἀποφάσεων.

Πρώτοι πάντων ἐξηγεῖτο ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐπὶ τῷ λόγῳ δι' ἀνεμύχθη ὑπέρ τὸ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενα δικαιώματά του καὶ μετ' Αὐτοῦ ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Διαδόχου καὶ ὁλοκλήρου τῆς Β. Οἰκογενείας, πλὴν τοῦ Βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρου πρὸς ὅτι μετεβιβάζετο τὸ Στέμμα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Δυναστείας ἐπὶ τοῦ Θρόνου.

Ἡ θλιβερὰ αὐτὴ θυσία ἦτο γνωστὴ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον διὰ τὴν ἐξηγεῖτο ἀπὸ τὸν Βασιλεῖα πρὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ εὐθύς ὡς διετυπώθη ἐγένετο ὑπὸ τῆς Μεγαλειότητος τοῦ παραγοῦμαι ἀποδεκτῆ, χωρὶς ἀναρρήσεις καὶ συζητήσεις. Ἦτο μίαν ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν πατρίδα ἐπὶ πλέον καὶ ἐθεώρησε καθήκον Του ὁ Βασιλεὺς νὰ τὴν δεχθῇ μὲ γενναϊότητα καὶ ἀποφασιστικότητα.

Ἡ τελευταία ἀναίμακτη τῆς Βασιλείας Του—καὶ εἶθε νὰ μὴ εἶνε ἡ τελευταία—ἔσπερε νὰ σβῆσῃ μὲ τὰς ἀσφαλάς τῆς ὑπερηφάνου καὶ αὐτοθλήτου αὐτοθυσίας ποῦ ἀξίζει στους ἀνθρώπους ποῦ ἐκλήθησαν νὰ διαπράξουν κατὰ τὴν μεγάλην ἐπιπέδον τοῦ κόσμου αὐτοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς παρητήθη.

Ἡ ἀπίστευτος εἰδησις τῆς 29 Μαΐου μετεδόθη ἀστραπιαίως καὶ ὄλιγον κατ' ὄλιγον ἐπιστεῦθη καὶ ἀπὸ τοὺς πλέον δυσπιστοῦς.

Ὁ λαὸς ἀπαράσκεινος διὰ τὴν θυσίαν αὐτὴν ἠσθάνθη πόνον καὶ εὐθύς ἀμέσως ἐξεδήλωσε τὰ αἰσθητά του. Ἐσχματιστὴν λαίλαπιδος διαδήλωσις ἡ ὁποία ἐρομοκράτησεν ἐπὶ διῶρον, ἔως οὗ διεδόθη ὅτι ἡ παραίτησις ἦτο ἐκούσια καὶ ὀφείλου πάντες νὰ τὴν δεχθῶσιν ἀφοῦ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπεράσειεν.

**

Ἐν τούτοις οἱ Λιβεράτοι καὶ οἱ ἄλλοι βαρθημαντοὶ Βασιλευμένους καὶ ἐθνομιστῆρας, οἱ ἀληθινοὶ ὑπομονεταὶ τοῦ Θρόνου Του δὲν συνεφέρουν μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἐπιδεικτικῶς διατρέπουν τὰ κέντρα ἐκέρησον δὲν θ' ἀρίσουν τὸν Βασιλεῖα νὰ φύγῃ.

— Ἀνῆκε σὲ μᾶς, ἔλεγαν, ἀνῆκε στὸ Λαὸ καὶ πῶς θὰ μᾶς τὸν πάρον οἱ ξένοι!

Εἰδοποιούνηται οἱ ἐπίστροφοι νὰ εἶνε ἔτοιμοι νὰ συμπληρώσουν τὴν καταστροφὴν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν κατὰ τὸν π. Νοέμβριον καὶ ἡ νύξ τῆς 29 πρὸς τὴν 30 παραχέται εἰς ἄκρον ἀνήσυχον.

Τὴν νύκτα δις ἀκούονται καμπαῖνα σὺνήχημα ἐπιστρατιωτικῆς δράσεως καὶ δις ἀνοικτῆται ἡ συνέμιξις τῶν κατῶν διαταγῆς ἐκ τῶν Ἀνακτόρων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις ἐκδίδει ἀνακρινόμενους τῆς ἀνεξαρτήσεως τῆς Χώρας, τῆς Δυναστείας καὶ τοῦ Πολιτεύματος. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν φέρει τὸ ἀναμενόμενον ἀποτέλεσμα διότι τὰ ἀντιδραστικὰ στοιχεῖα μὲ τὴν σνήχη τὸ Ἑλληνικὸν ποῦ τὸ ἐξάπτεσθαι ἐυκολίαν δημιουργοῦν ἀμύσφαιραν ἀντιστάσεως καὶ μεγαλορηγιμῶν ἀποφάσεων.

έν οι γυμνοί κοζάκοι πρέπει να θεωρούνται, κατά το διεθνές δίκαιον ως στρατιώται φέροντες στολήν.

Η διάβασις των ποταμών δημιουργεί νέην και ενδιαφέρονσαν τακτικήν, την οποίαν διδάσκουν εις τὸ ρωσικὸν μηχανικὸν Γάλλοι αξιωματικοί, οἱ ὅποιοι κάποτε καὶ διευθύνουν ἀποποροσώπως τὰς ἐπιχειρήσεις. Καλυπτόμενοι ὑπὸ τῶν θάμνων τῶν ἀκτῶν, οἱ Ρῶσοι κατασκευάζουν κατὰ μήκος τοῦ ποταμοῦ σχεδία μακροτάτας, ἀπὸ 40 μέχρι 50 μέτρων, πλάτους ὅμοι μόνον ἐνὸς μέτρου. Τὴν νύκτα, ὅλαι αἱ σχεδία ῥίπτονται εἰς τὸ ὕδωρ καὶ δένονται ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα των εἰς τὴν ὄχθην. Καθὼς εἶναι στεναὶ αἱ σχεδία αὗται δὲν δακρύονται ἀπὸ τὴν ἄλλην ὄχθην, συγχρόμενα πρὸς τοὺς θάμνους καὶ τοὺς βράχους.

Τὴν ἐπομένην νύκτα, οἱ Ρῶσοι σκαπανεῖς κόπουν τὸ σκουριὸν τῆς μιᾶς ἄκρας, ἐνῶ ἀφίρουν δεμένον τὸ ἄλλο τὸ ρεύμα ὠθεῖ τότε ὀλίγον καὶ ὀλίγον τὴν σχεδία πρὸς τὴν ἄλλην ὄχθην καί, ἐπιὶ τὸ αὐτὸ γίνεται συγχρόνως δι' ἄλλας τὰς σχεδίας, μετ' ὀλίγον οἱ Ρῶσοι διαθέτουν πολλὰς συγχρόνως μικρὰς γερφῶρας, διὰ τῶν ὁποίων τὸ περικλινὸν ἐπιχειρεῖ ἐπίθεον κατὰ τῆς ἀπέναντι ὄχθης, ἐναντίον τῆς ὁποίας μέχρι τῆς σιγμῆς ἐκείνης ἐβαλλε τὸ βαρὺ ρωσικὸν πυροβολικόν. Φυσικῶ τῶ λόγῳ ἡ μέθοδος αὕτη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἢ μόνον εἰς μικροὺς ποταμούς.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Εἰς τὴν Νίκαιαν ἀπέθανεν ὁ Βοεβόδας Ποῦ-
τινκ, ὁ Ἄρχιστρατήγος τοῦ Σερβικοῦ Στρατοῦ κατὰ
τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους.

— Ὁ ἦρως Σέρβος Στρατάρχης ἔζησε μέσα στοὺς
μεγαλειτέρους, στοὺς περιφανεστέρους πολεμικοὺς θρι-
άμβους καὶ εἶδε νὰ στρώνονται πικνὲς διάφνες στὸ
διάβα του.

— Τὰ Σερβικὰ ὅπλα νικηφόρα ὑπὸ τὴν θερμοου-
γὸν πνοήν του ἐσημείωσαν θριάμβους θρυλικούς γιὰ
τὸ Σερβικὸν ἔθνος.

— Τὴν ὑπεράνθρωπον καὶ γιγαντώδη ἀντίστασιν
κατὰ τὸ Ἀυστριακοῦ κολοσσοῦ αὐτὸς ἐκράτησεν αὐτὸς
δηγῶθι.

— Ἡ μοιραία συντριβὴ τῆς Σερβίας τὸν ἐξετίναξε
στὴν ξενιτιά ὅπου μὲ ὑπερηφάνειαν ἄλλα καὶ μὲ πι-
κρίαν ἀφῆκε τὴν τελευταίαν πνοήν του.

— Τὸ ἄγγελμα τῆς μελλοντικῆς Σερβικῆς ἀναγεν-
νήσεως θὰ καταστήσῃ τὸν τάφον τοῦ διαφανεστοῦς
ἦρωος ἐλαφρότερον.

— Θὰ τὸν καταστήσῃ ἐλαφρότερον διότι θὰ εὐρῇ
τὴν εὐκαιρίαν ἢ πατρὸς του νὰ μεταφέρει τὰ σπῆτὰ λεί-
ψανα του εἰς τοὺς κόλπους τῆς χώρας ποὺ γνωρίζῃ νὰ
ἐκτρέφῃ ἦρωας καὶ νὰ γεννᾷ Λέοντας.

— Ὁ Μῆν των λουλουδιῶν πρέπει ν' ἀλλάξῃ ὄνομα.
— Νὰ ὀνομασθῇ ὁ Μῆνας τοῦ κριθαριοῦ.

— Τόση φτώχεια εἶχε καταλάβει τὸν κόσμον γιὰ
τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς ὀκτῆς κριθαριοῦ καὶ τέτοιοι κό-
ποι καταβάλλοντο γιὰ τὴν εὐρεσιν μιᾶς ὀκτῆς κριθαλεύ-
ρου ποὺ θὰ μείνῃ ἱστορικὴ ἢ προσπάθεια τῶν συμ-
πολιτῶν μας γιὰ τὸν πολιτικὸν αὐτὸν καρπὸν κατὰ
τὸν διαροεῖσαντα Μάιον.

— Εἶγον δίκαιον ὅμως οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὸ πολ-
λύτιμον κοιθᾶρ με τὴν λαγύρα.

— Διότι τὸν Μάιον ἐφάγαμε τὸ χειρότερον ψομί,
μᾶς ἔδωσαν σκουληκιασμένες σταριδὲς ἀντὶ ψομοῦ
καὶ γιὰ μερικὰς ἡμέρας μᾶς ἄφησαν καὶ χωρὶς ψομί.

— Ἡ κατάστασις αὕτη τῆς πείνας παρ' ὀλίγον νὰ
ἔχῃ καὶ τραγικὰς συνεπείας.

— Ὅταν ἤρχισε νὰ γίνεται γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει
πρόξιμη πατάτα, τᾶγματα πεινῶντων μετέβησαν στὸ
χωράφι γιὰ νὰ ἀγοράσουν μι-δύο ὀκάδες.

— Ἡ λαϊκὴ δυσφορία ἦτο πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ
ἔσπασῃ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποχὴν αὕτην γιὰ λίγες μέρες ὁ
κίνδυνος ἐπαναστάσεως ἦτον ἐπιβεβημένος.

— Εὐτυχῶς ἐφευγάμε καὶ τὸν σκόπελον αὐτόν.

— Λέγεται ὅμως ὅτι ἐφρονεῦθη εἰς συμπλοκὴν εἰς
τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Ρέντην κάποιος ἀτυχῆς ἐνω-
μοτάρχης τῆς χωροφυλακῆς.

— Λόγω τῶν περιστάσεων τὸ γεγονός ἀπεκρύβη
καὶ αἱ ἐφημερίδες ἀπέφυγον νὰ χάμουν λόγον διὰ νὰ
μὴ ὀξυνθοῦν τὰ πράγματα.

— Τὸ Κογκρέσον ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Ρουζβελτ νὰ
τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς 4 Μεραρχιῶν διὰ τὸ μέτωπον τῆς
Γαλλίας.

— Μέχρι νῦν ἀντέδρα ὁ Οὐόλσον ἐνεκα τῆς προ-
σωπικότητος τοῦ Ρουζβελτ.

— Με ἄλλα λόγια ἐξ ἀντιζηλίας.

— Εἰς τὸ Φάληρον Ἕλλην Ράπτης ἐτραυματίσθη σο-
βαρῶς δύο ἄγγλοι ἀξιωματικοὺς πρὸ τοῦ Ἀκταίου.

— Εὐτυχῶς ὅτι οἱ κτυπηθέντες διέφυγον τὸν κίν-
δυνον.

— Ἡ μοιραία σύρραξις ὀφείλεται εἰς παρεξήγησιν
ἢ προήλθε ἀπὸ τὴν μέθην τοῦ δράστου Κουβαράκου.

— Οἱ συμπαθεῖς ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ καλοῦνται
κ. κ. Μπαίρς καὶ Κάμελ.

— Ὅπλα κρημμένα ἐξακολουθοῦν ν' ἀνευρίσκων-
ται καὶ κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν.

— Ἡ ἔσση τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπανηρυ-
ρίσθη μὲ μεγαλοπρέπειαν.

— Ἰσοὺς διότι ἦτον ἡ τελευταία του.

— Ὁ Βασιλεὺς ἐπαρασημοφόρησεν ἀρεκτοῦς ἀνω-
τέρους ὑπαλλήλους καὶ προσέφερε χρίσματα εἰρησκά-
μενα εἰς χεῖρας του ὑπὲρ ἐπιστημονικῶν σκοπῶν.

— Προήχθησαν εἰς ὑποστράτηγους οἱ κ. κ. Κο-
τογιάννης, Χαραλάμπης, Μαυρογιάννης, Μομφερρά-
τος, Ζούνης καὶ Πολυμενάκος.

— Ἀνεβλήθησαν πάλιν αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαί.

— Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας κ. Ἐλλιοτ προήχθη
εἰς τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Μι-
χαὴλ καὶ Ἀγγέλου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἀγκύρας καὶ ἐκκυλοφόρησεν εἰς
κοιμηματοῦν τόμον ἢ **Ἐκτιτώρια** ὑπὸ τοῦ Κνούτ Χάμ-
σον, τοῦ γνωστοῦ Νορβηγικοῦ συγγραφέως. Εἰς τὸ βι-
βλίον αὐτό, ἐνα παθητικώτατον μυθιστόρημα ἐρωτος
περιγράφεται μὲ συναρπάζουσαν δυνάμιν ἢ ψυχὴ μιᾶς
ἐρώσης κόρης τὴν ὁποίαν τὸ βαθὺ αἰσθημα ὀδηγεῖ εἰς
ἐνα μαρτυρικὸν τέλος.

Ὁ Χάμσον εἰσδύων βαθύτατα εἰς τὴν γυναικίαν
ψυχὴν, φέρει εἰς φῶς ὅλας τῆς τῶς συγκινήσεις καὶ
δοκιμασίας μὲ τόση γοητεῖαν ἀφηγησῶς ὥστε δι-
καίως τὸ βιβλίον τοῦτο θεωρεῖται ὡς τὸ μυθιστόρημα
τῶν μυθιστορημάτων τοῦ μεγάλου καὶ ἀληθινοῦ ἐρωτος.

Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἀγκύρας καὶ ἐκκυλοφόρησεν εἰς
κοιμητοῦν τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἐξὸν ζωὴν ἐξ
ὄνειρο** μία συλλογὴ διηγημάτων ἐμπνευσμένων ἀπὸ
τὴν ζωὴν τοῦ καρβιοῦ, τοῦ σαλονιοῦ καὶ τοῦ δρό-
μου μὲ δυνάμιν περιγραφῆς τοπειῶν, τύπων, καὶ χα-
ρακτηρῶν. Ἡ συλλογὴ αὕτη θὰ ἀναγνωσθῇ μὲ ἀπει-
ρον ἐνδιαφέρον παρὰ τοῦ κοινοῦ.

**KENTRIKON
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ**

ΕΙΣ ΤΟ

LOURENGO MARQUÉS

**ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
(ΕΠΙΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛ)**

Συνιστώμεν **ΘΕΡΜΩΣ** καὶ ἰδίως εἰς τοὺς συμπατριώτας μας τὸ

KENTRIKON ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Εἶνε τὸ καλλίτερον **ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ** Ξενοδοχεῖον τῆς
πόλεως.

Εἰς θέσιν κεντρικωτάτην μόλις ἀπέχον τρεῖς λεπτὰ
ἐκ τοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς προκυμαίας.

Θερμὰ καὶ ψυχρὰ Λουτρά. Οἰκογενειακὴ περιποίησις. Ἡλεκτρο-
φώτιστον. Κουζίνα Γαλλικὴ.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 114

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ τὸ συνιστᾷ ἰδιαίτερας.

Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

1-ΤΣΑΜΑΛΟΥ-1 Ὁραὶ ἐπισκέψεως 3-5 μ. μ.

Ι. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΟΡ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ, ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Επί 13 έτη εν Βερολίνω εκπαιδευθείς. Υφηγητής επί τριετίαν εν τῷ Πανεπιστημίῳ Βερολίνου. Συνεργάτης τοῦ Γυναικολογικοῦ Περιοδικοῦ Βερολίνου. Διευθυντής τῆς Γυναικολογικῆς Κλινικῆς Πανεπιστημίου Βερολίνου ἐπὶ πενταετίαν.

8—11 π. μ.—3—6 μ. μ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΖΗΝΩΝΟΣ 6 Α

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων
Ἰδρυθέν τῷ 1870

Μεγάλα ἀποθήκῃ χαρτῶν Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος.

Μεγάλα ἀποθήκῃ εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργοστάσια Καταστήσων, Φακέλλων καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνοι ἑκάρται ἐν Ἑλλάδι ἐπιστολικῶν, δελταρίων. Δεκταὶ ἀπ ἀγγελίας ἐκτελούμενα τάχιστα. Ἐξεδόθησαν ὡς κριτῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μὲ 10 πιεστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμελημένους ἐργασίας (Travaux de reville) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακταθήκη φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χαρτῶν διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Impérial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἀνακοινωθὲν

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, Διεύθυνσις Τ. Τ. λόγῳ τῆς παρουσιασθείσης διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος διὰ τὰς ἐξ Ἀμερικῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα πληρωμὰς ἐκ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἐξ ἧς ζημιούται μεγάλα ποσὰ τὸ Κράτος, ἔκρινε σκόπιμον, ὡς ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1917 (ν. ἔ.) διακόψῃ προσωρινῶς τὴν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς ἀνταλλαγῆν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

Τὴν διαμριβὴν χρηματικῶν ποσῶν μεταῦ τῶν δύο Κρατῶν, μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἀναλαμβάνει κατόπιν συνεννοήσεως ἡμῶν, ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα διὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀντιπροσώπων αὐτῆς.

Ὁ ἐν Ἀμερικῇ κ. Προσβευτής τῆς Ἑλλάδος εἰδοποιήθη, ἵνα καταστήσῃ γνωστὸν τὸν τρόπον τῆς ἀποστολῆς τῶν ποσῶν εἰς τοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς.

(Δημοσιευθῆτο διὰ τῶν ἐφημερίδων αὐτῆς ἐλαβὼν ἔγγραδον πρὸς τοῦτο ἐντολήν).

Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας

ἈΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρει εἰς γνώσιν τοῦ Κοινοῦ, ὅτι ἐχορηγήθη καφεὶς εἰς Ἑδωδιποπόλιν καὶ Παντοπόλιν Ἀθηνῶν πρὸς κατανάλωσιν ἐπὶ τῇ βάσει δελτίων ἐπομένως ὑποχρεοῦνται οὗτοι ὡς ἐξοφλήσῃσι δελτία καφε τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ 1ης Ἰουνίου ἔ. ἔ.

Τὰ ὀρισθέντα καταστήματα διὰ τὴν πώλησιν τοῦ καφε θέλουσιν ἀναρτήσῃ ἐπὶ τῆς ἐξόδου τῶν καταστημάτων τῶν ἐπιγραφῆν ἔχουσας ὡς ἑξῆς. «Ἐν ταῦθα πωλεῖται καφε».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισημ. καὶ Ἀδυναμίας)

Αἱ ΜΕΡΙΔΕΣ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

Προσκαλοῦνται οἱ καταστηματάρχαι, οἱ ὅποιοι ἐπέδωκαν κατὰ τὸν μῆνα Μάιον εἰς τοὺς κ. κ. δικαστικοὺς Ἐπόπτας αἰτήσιν περὶ ἀδείσεως τῶν μερίδων τοῦ ἄρτου, νὰ φέρωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον—τὴν Δελτίων—τὸ δελτίον δυνάμει τοῦ ὁποίου προμηθεύονται τὰρα τὸν ἄρτον.

Ὅπισθεν τοῦ δελτίου θὰ γράφῃ ἕκαστος τὸ ὄνομα τελευτήνιον τοῦ ἀρτοποιοῦ παρὰ τοῦ ὁποίου ἀγοράζει τὸν ἄρτον.

(Ὁ ὀπουργὸς Ἐπισημικοῦ καὶ Ἀδυναμίας)

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ ὑπερηφανεῖνται διὰ τὰς τελευταίας σημειωθείσας καταπληκτικὰς πρὸδους τῶν, μίᾳ ἀφορμῇ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ κατάστημα εἰς τὸ ὅποιον συνεκεντρώθη πλουσία ἐπιπλοῦσις, ἀπαστρέπτουσα καθαρῶς, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία ἔλων τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Τὰ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ τοῦ κατέστησαν ὄνομαστὰ, ἔλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἀφθονα, εὐθηνὰ καὶ μὲ ὀλιγά ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ἔλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ἔλων τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουν θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουν ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκμήν δικαιοτέρων οἱ συγχάζοντες εἰς θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασιν τῶν πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναφυκτικῶν τῶν ἢ τὸ παγωμένο γάλα τῶν, ἢ τὴν ἄβρην κρέμαν τῶν εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑ. Δρ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα:

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονικῇ, Καβάλλῃ, Ἰωαννίνους, Χίῳ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμυς, Τριπόλει, Βόλῳ, Ἀρίστει, Χανίοις, Ἡρακλεῖω Ρεθύμῳ, Μιτυλήνῃ καὶ Σάμῳ (λιμὴν Βαθῆος).

Προσωρινὰ Πρακτορεῖα: ἐν ΔΗΜΝῳ (Κάστρον) καὶ ΚΕΡΚΥΡῃ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνπόλει. (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορεῖον ἐν Σταμπούλ), Σμύρνην

ΕΝ ΑἰΓΥΠΤῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Καίρῳ.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ: (No 22 Fenchurch Street).

ΕΝ ΚΥΠΡῳ: (Λεμεσός).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ι. Κουντουριώτης (Ἀντιπρόεδρος), Ἰάκωβος Μπονιέ (ἐντεταλμένος Σύμβουλος), Ἰω. Ἀθηνογένης, Κ. Βερούνη, Α. Ζαφίρης, Σ. Εὐγενίδης, Π. Καραπάνος, Ι. Πολίτης, Βαρώνος δὲ Νεφλίξ, Ἐμμ. Ροδονάκης Μ. Λάσκαρις καὶ Σ. Φούντης.

Γενικὸς Διευθυντής
Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφικῇ
ἈΘΗΝΑ· Γ·ΚΗΝ· ΑΘΗΝΟΧΕΙΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ εἰσπράξεις τοιούτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ ξένα νομίσματα καὶ χαρτονομίσματα.

Ἐκδίδει πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀπανταχοῦ ἀποστολὴν χρηματικῶν ποσῶν διὰ τηλεγραφικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐντολῶν.

Ἀνοίγει πιστώσεις ἐπὶ φορητοτικῶν.

Δέχεται τίτλους πρὸς φύλαξιν εἰσπράττει τοκομειρία καὶ πληρωμῆς εἰς τὸ ἄρτιον τίτλους ἔκτελεῖ χρηματικὰς ἐντολάς δέχεται ἀνεξόδως ἐγγραφὰς εἰς νέας ἐκδόσεις καὶ ἐν γενεῖ ἐκτελεῖ πάσαν ἐπὶ τίτλων ἐργασίαν: ἀνταλλαγὰς, εἰσπράξεις δόσεων ἀσφαλείας κατὰ τῆς εἰς τὸ ἄρτιον κληρώσεως κτλ...

Χορηγεῖ δάνεια ἐπὶ τίτλων.

Ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς καὶ δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις: ὄψεως ἐπὶ τόκῳ 3% ἐτησίως καὶ ἐπὶ προθεσμία πρὸς 3 1/2% ἐτησίως διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἡμῆρας, πρὸς 4% διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτος καὶ 5% διὰ τὰς μετὰ δύο ἔτη καὶ ἑξῆς ἀποδοτέας. (Διὰ καταθέσεις ὄψεως εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνο ἀποδοτέας εἰς συνάλλαγμα ἔπὶ τῆς αὐτῆς πόλεως πληρώνει πρὸς τὸ παρὸν ἑξαμηνιακῶς τόκον 4% ἐτησίως). ἔχει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμειουρίου ἐπὶ τόκῳ 4% ἐτησίως.

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους ναυτικὰς ἐργασίας: ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λογαριασμοῦ πλοικατητῶν ἢ φορητῶν πωλήσεως καὶ ἀγορᾶς ἀτμοπλοίων ἀσφαλείας ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐναντίον παντὸς κινδύνου (θαλάσσης καὶ πολέμου), ἐμπορευμάτων, τίτλων εἰσπράξεως ἀραβῶν ἀνθρακωσέως πλοίων, κτλ. κτλ.

ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ πάντας τοὺς ἐπιδημητοὺς ὄρους ἀσφαλείας, ὑπηρεσίαν ἐνοικιάσεως σιδηρῶν διαμερισμάτων ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀπὸ Δρχ. 30— ἐτησίως καὶ ἀνο. Εἰδικὴ κλεις παραδίδεται εἰς ἕκαστον πελάτην δι' ἧς οὗτος καὶ μόνος δύναται ν' ἀνοίξῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν διαμερίσμα.

ΚΟΝΙΑΚ
ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΘ. ΠΟΥΡΗ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΓΓΓΑΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Διὰ τῆς υγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβά-
νετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν
ὄτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν
πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικῆς συστήματος πολλάκι-
δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα
ὀδοντογιάτρων κ. ΓΓΓΑΕΣΗΝ τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς σχε-
αυαίαι Ἑλιξίρια, Ὀδοντοκόνις καὶ Ἀδα-
μαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ Ἀλιξυρίου παύει ἡ Ὀδονταλγία
καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασαὶ ἀλάθηστο,
καὶ ἀποτελεσματικὴ.

Πωλεῖται παρὰ τῆ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

“ΜΟΥΣΙΚΗ,”

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΑΙΘΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΣ

Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

240— Ὁ Παρᾶς	Δρ.	1.50
241— Σερρατινα τοῦ Μπεμπέ	>	1.50
241— Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Λευκῆς)	>	1.50
243— Πεταλοῦδα (Βᾶς διὰ πιάνο μόνον)	>	1.—
247— Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	>	1.50
248— Ἐρασμία—Πολυδεύκης (Tango)	>	1.50
ὄλα μαζί εἰς ἓνα τόμον	>	6.50

Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Θ. Γ. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251— Πῶ-Πῶ τί νὰ κάνω	>	1.25
252— Τρελλαίνομαι γιὰ κόρτε	>	1.25
253— Θυμᾶσαι ἓνα βράδου (βᾶς)	>	1.25
254— Εἶνε πεταχτὴ (Πόλκα)	>	1.25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα ΣΤΑΡΡ μὲ μηνιαίας δόσεις
ἔκ δρ. 40.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς
τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν
ᾧψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀ-
πριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχ-
εται παρὰ τῆ Κεντρικῆ Καταστάματι καὶ τοῖς ὑποκα-
ταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια
ἀποδοτέας ἐν ᾧψει ἢ ἐν ὠρισμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ᾧψει ἀποδοτέας
καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ
τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς % κατ' ἔτος
Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοιχτὸν
λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ διδλιταρίου
λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδο-
τέας μετὰ ἕξ μηνῶν τοῦλάχιστον.

2 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας
μετὰ ἓν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀπο-
δοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀπο-
δοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς % διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ
πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν 5
ἔτων ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν

Δέχεται ἐπι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἧτοι
εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠρι-
σμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν τουλάχ.

2 » » » » » » 1 ἔτους

2 1/2 » » » » » » 2 ἐτῶν

3 » » » » » » 4 ἐτῶν

4 » » » » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται
κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

Ν. ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΑΠΤΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛ. ΣΟΦΙΑΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ Γ. ΛΙΑΚΟΥ

ΣΤΑΔΙΟΥ 34

ΣΤΑΔΙΟΥ 34

Πλουσιωτάτη Συλλογὴ ὕφασμάτων εἰς ὅλα τὰ γούστα καὶ ὄλους τοὺς
χρωματισμοὺς.

Ἐκεῖ ἡ συνάντησις ὄλων τῶν κομψῶς ἐνδυομένων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

5 ΟΜΗΡΟΥ 5

Τὸ μοναδικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἠλεκτροκίνη-
τον ἀτελιέ.

Ἐξαγωγή ὀδόντων ὅλων ἀνοδύνης.
Κατασκευή ὀδοντοστοιμιῶν ἠγγυημένη.
Θεραπεία στόματος ἀποτελεσματικὴ.

ΟΜΗΡΟΥ 5—ΑΘΗΝΑΙ

Modes Chapeaux

ΠΗΝΕΒΑΘΕΝ ΜΑΝΤΟΥΚΑ

ΕΡΜΟΥ 38

Τὰ νεώτερα καὶ τελειότερα Πησινὰ μόν-
τέλα εἰς ὅλα τὰ γούστα καὶ σχήματα.

38—ΕΡΜΟΥ—38

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

“Ο ΣΥΓΓΡΟΣ”

Ἀριθμὸς 6—ΠΑΤΗΣΙΩΝ—Ἀριθμὸς 6

Ἀνακαινισθὲν τελείως ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

